

Pa. 17. D. 47.

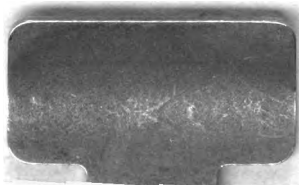
KAIS. KÖN. HOF

BIBLIOTHEK

15.112-B

ALT-

15112-B.

Milostivé Leto

Roční 1826 a 1833

o kterém

pravé Učení Cirkvi svatého
o D d p u s t k o c h

o Kázáních uvádá

ADAM BETTÁK

na ten Cíř. Matb. Pradňanský, učil ale Bobořský Farár,
a Dekan, Sl. Stolici Trnčanského Přisedník.

o Kázáních Svätého Pána

BERICHA PALUCYAY

Biskupa Nitrianskeho, Jeho Sasnosti Cíř.
Kráľ. Radca.

N i t r e,

vytlačené u Josefa Neugebauera 1847.

OTAZKY KŘESŤANSKÉ

PRO UČENÍ A ZPRAVODĚLÍ

OD P. J. K. M. A.

PRO UČENÍ A ZPRAVODĚLÍ

OD P. J. K. M. A.

Sešlize ten, kterému od Božeg Dobroti zverená ge Moc,
zvážat a rozvažat, i viděti, a Wignání toho,
vždyť ten břeň: stává sa milostivějším, a křesťanů, Bož
křtí: nebude. Obsudeňá boden.

OD P. J. K. M. A.

OD P. J. K. M. A.

OD P. J. K. M. A.

K a z e ň 1 - n á .

Bratři, moji, nagnilegši radugte sa w Pá-
nu; zas prawim radugte sa — nebo Pán
blizko gest. Filip. 4, 4. 5.

Jito ju Slova mlii Zárnicí moji Apostola Márkoto
S. Pawla, kterimi prvnič Krestianow, ku Radosti po-
wolawa, Filipenštin, že gich ku Kristu nie len obrátil,
ale ag upenil, Radost swogu wigawuge; gich teci,
jim wšedku Pomoc w K. J. slabuge.

Podobnost spůsobom M. D. K. Ediz Eist tento wám
ukazugem, předstawugem, wihlasumat počinám * — a
spolu ti přibodi, které za Casow nasich sa zbehli (které
su ag hlawná Eisty tohoto přicína) sebe připomínám; nie
zmalu Radosti stimi istimi Slovami Apostola kwám zwo-
lat mojim „Bratři moji, Zárnici M. M. ra-
dugte sa w Pánu, zas prawim radugte sa —
nebo Pán blizko gest — Strze modlitbu, a Swa-
ru Radosti, a dikow činěním prosbi wase, nech
známě su Bohu. — Co přigwete a slišat budeš,
to čine: a Boh Pokogá bude swami.“

Co že gest teda toto za Eist kteri nám galkęši neo-
bčagnę Radosti má bít přicína? — Tento gest Eist
Apostolšst Bulla rečeni, a Nimu, strz nagniwšeho Pá-

* Exhibetur extensa Bulla.

Dakšé Winaucuwáki: to o tomto Jubileum wedet, a drzaj? Gako a kadi ku S. Spowedi, a Prigimánú pristupii máie? a mnohé infé to sem pristúchá, w budú cich Medelach, a Swátkoch Láski wase winim.

O. Spodnosi! O Ścásti pre teba chudobná, wen zjesti wíńehaná Malá. Hradná! — Zi mčul, w tomto Miłostiwém Lete zosławáš S. to Mesto: Jeruzalem. — Bento Káśśel, ofstátné Putuwáńá naseho chudobne Ślácie tolko pláńi budú pred Bohom, gako ti nagbohášé, wíchyrná. Káśśeli Rimske! — Dńi budú wčul ti prichilne Mesta a) do kterich kdo utekáš bude nã len Śmrti, ale og Pokójé Grichow ugde! — Ah Bratré mogli M. M, radugme, sa tedo, zas prawim radugme sa; ŕeho hle takto Pán blizko gest!

Wčul uť kęd z Listom tímto Apostolŕim poselŕwi ma pre: meno Jęzisa dokonáwám, prigimite: ešce kráćk napomenuš abi sńad ŕebola patupená Śluzba náša. b)

Wideti ste M. M. mogli, kólkě nám w Lístie tomto ućikéńé gest Zaslubeni — preto proŕim, napominám wás pre Kriška ze S. Pawlom, zmerie sa Pánu. c) Obnowie sa w Duchu Miłli waseg, abi ste asńad na práznó tólku Miłosi bosku neprigimali, zbronzadugiee febe strz to: hńew boží na Dęń Hńewu. — Hladagie Bóhã kęd može bit naleznuti. Wolagie kńemu kęd blizko gest. d) Hle tito sń stomu Dńi prigemně, Dńi Spafená. — Uť eaf gest Bratrí mogli abi sme ze Śńã powŕstali. e) kęd približi sa Leto kãždã i nagŕlabŕsa Maska z Żiwotu prichadzã, kãždi i nagmizernegŕi ćerwot w Żemi zãklopáni wen wíchadzã: zdãliŕ mi sami kęd

a) Devte. 19. Josue 21. — b) II. Kor. 6. 3. —
c) Tam. 5. 20. — d) Isac. 55. 6. — e) Rim. 13. 11. —

akajpže ženám toto privetiv? Leto we Šne, w Drie
 mblah nastaj usnut hreme? — kratke su Dni Cloweka,
 počet mesacow geho w Doha gest a) Asnad us Selera
 u Koteňa polozena gest, abi sme boli witiati. b) Asnad
 tento gest ofkatni Hlas kterim nas Boh k sebe powotawa.
 Ked máme čas čtame Pbkáni nebo priblizko sa Krátow-
 stwi nebeske. c) Ked nebeski Wladár za Dti 100 tah-
 wit Olega, 50 nám prigme: splácagme z rictostiu Dti
 nase d) abi neplakal nad nami Kristus: že sme nepo-
 znati Dti nawsewcká nasseho. e) Niche ku processiam
 nasim sa jedagme. Ki winaucuwání o Odupstoch
 nastih abi wžymná bola Sluzba nasa plke sa dostawug-
 me. A predpisané nám práce Poláňa z Horstiwostiu wi-
 konawagme.

Uti nech žaden sebe pobožnast tuto lachomiselne
 nezlahiti, abi sa ho asnad Kula bozka nedotknula. —
 Máme Prislod na Luthérowi kteri opowázliwé prosi Odu-
 puskow takinto Usta ptewrel: a hle do takého proci
 Dománu swénu Sludu, a Prepassi upadnu! — Wi-
 ted bbyre gazdugeme, o tich kteri snami heni su, zdališ
 práce naše giti sa laba, anebo gich tupá? mnoho sa ne-
 staráme. — Tak teda ag tuto — Máme hodnowerné
 powesti že Roku predestého za timto Jubilaeum do Ri-
 mu na poldruha Sto krát Lisc Ludu ze wseckih Krágin
 putywalo, medzi kterimi mnohi z wifokého Rodu nekteri
 ag Princ Krátowstí sa nachádzali. — Máme hodno-
 werné powesti, gako, keď Jubilaeum toto po ostatnich
 Kráginách sa rozširilo, Král Francuski w Parizi dňa 17ho
 Martusa, prám na den VII Bolesii Bl. M. Panni,
 Roku wéul bežicého s celim Dworom swogim Pui tuto

a) Jb. 14. 5. — b) Mat. 3. 10. — c) Tam. 4. 17.
 d) Luk. 16. — e) Tam. 19.

wisłomym. **M**áme nepodibné **N**ovéli, gažo **M**abon
 žub **K**rát, naš **A**postolski **F**rancišek, na **M**edelu, proročni,
Lovu, pa **M**elifest **M**oci, **K**ed, pre **S**lobasti, nemoce
 priložni, **b**it, nemohel, **p**rvna, **P**rocesstu, **I**ubilagnju, **t**e
 hoto, **a**bi, **p**raf, **B**ram, **D**omy, **g**ehy, **w**edená, **b**ota, **p**d, **A**rgia
Biskup, **P**aedriškeho, **ž**adal, **a**ž, **L**ichto, **a** **m**užo, **i**nšich
Millionow, **S**udu, **S**ortivost, **n**asleduome, **n**a, **o**stanič, **c**uda
 žičy, **a** **b**arš, **a**ž, **D**omáich, **K**ed, **ž**li, **š**e, — **l**atškonič
 selne, **K**eše, **u**žbagač, **L**ovu, **S**on, **l**atškonič, **d**o, **š**e, **s**er
Lo, **š**š, **t**y, **o**d, **w**ás, **ž**ádám, **M**, **S**, **M**, **ž**abi, **t**ite, **P**ra
 cessie, **n**ose, **t**im, **w**asše, **b**oli, **a**bi, **ž**te, **ž**akád, **g**ich, **u**čiwami
 me, **w**edla, **č**walitsčnég, **i**nšich, **S**obšage, **M**uturnáši, **w**aske
p, **S**asčina, **d**o, **D**ymičz, **a**ž, **š**elám, **S**ufe, **ž**ebrani, **n**a
 tento, **K**of, **p**renechali, **N**eñi, **m**údro, **s**woge, **O**puscat, **a**
 cudze, **w**isłedámai — **k**rema, **p**rám, **g**ešli, **h**i, **k**do, **t**uto, **O**d-
 puskowu, **S**nowed, **k**teru, **k**de, **k**olweš, **w**isłamú, **d**emoleno
 gesh, **o**šobitně, **t**am, **o**dprawił, **č**eeł.

Sej, **a**bi, **P**áni, **G**azdowé, **a** **H**ospodarsé, **k**ed, **l**en
 možná, **S**lužebnikow, **s**wagich, **k**terich, **h**u, **S**lohowa, **t**egto
 witupil **K**: **n**a, **w**eregne, **t**ito, **m**odlitbi, **u**e, **l**en, **r**adi, **p**repú-
 scali, **a**š, **a**ž, **s**ami, **p**onukali, **P**riskad, **m**agicé, **g**ažo, **B**ob
 pre, **p**obožného, **G**akoba, **S**tádo, **L**abana, **a** **č**eli, **D**om, **g**eho
 požehnámal, **b**) **L**o, **w**ždi, **ž**a, **u**čiwilně, **p**okladagie, **ž**e
 tim, **o**ñi, **b**udu, **t** **S**lužbe, **b**ožeg, **n**áčilčegsi, **t**im, **b**udu, **a**ž
 w, **S**lužbe, **n**aseg, **w**erjegsi, **N**ebo, **ž**aden, **u**eda, **s**wedonite
čo, **g**eš, **C**isarowo, **C**isarowi, **k**teri, **u**edáwá, **č**o, **g**eš, **B**ože-
 ho, **B**ohu, **c**)

Neč, **p**restánu, **w** **C**ase, **t**omto, **u** **n**ás, **w**šech, **K**rato-
 hwile, **S**ance, **M**usiki, **w** **K**remáč, **w**isłedámai, **a**bi, **L**ož-

a) **E**phemerides Politico-Stat., Posonienses, **i**do, **A**n.
 1826. **N**ro. 25-o **S**-o **G**allia, **p**ag. 202 — **i**tem
Nro. 27-o **S**. **V**indobona, **p**ag. 218. **h**i, **S**on.
 30. 27. — **c**) **M**at. 22. 1-9 — **h**i, **A**n. (b)

di us stráni naseg poznáwal, které gest nase wcul emie
ceňi, a chwałil stoho Boha. Nebo gake može biť Spo-
lečenstwi Sprawedelności z Nepráwostámi. Gaké Obcu-
wáni Swetla ze Tmami? a) Tam magú biť wcul po-
zdwihnuté Misse nase, kde sú opravdiwé Radosii. —
Obcuwáni nase s'edch z Bohóm gest! d)

Ešte pri Konci Glas Trubi Milostiwého Roku k'im
obratám; kteri pre Statóbu, Slabost, a Nemocé Do-
mi warawái wofá. — Ag. limto odesítám. (pricheste glú)
Apostolská požehnáti. — Ag. limto wopowuget sa Peto
Nowé. — Dni wšom tak, gako i ostatni hognég Uro-
di učasni biť móžu bárs po Stáciách nasich putuwat ser-
badu, gestli tento stg. iné. dobré skutki z porajumebú
Sprawedeláti. Sasárg swého zmeňá, a psadá. —
Nech tebdí spoga Srdca swoge snami: sobi sme sa tak
wšeci, wgednote Wši pohožnég zbehtí, zstun gedy. K'my
žati, nasewa J. K. wšihyiti, a wšeci gedy, miselá, zstun
nim Glasom wchwalowali Boha a Dica W. M. J. K. —
K. tomu wšedemý, wš. gmituge sa Boh nad nami, a
požehná nám. Nech ošwiti Swár swogu nad nami, a
šed. gmituge sa nad nami? Abi sme poznali — w špe
štedlákem Casu tomto — na Semi Cestu twogu: a we
wšedich narodoch Spasení twogel b) Amen.

a) II. Kor. 6. 14. — b) Zsalm. 66.

K á z e ň 2-há.

Zhromaždugte sebe Pokladi w Nebesách,
kde aňi Hřza, aňi Mol nezežirá: a kde
Blodegi newikopawagü, aňi ňekradnü.

Mat. 6, 20.

Spasitel náš J. K. nagwircěhigsi Kazatel nagdołóná-
legsi Učitel, keď tu znameňiti we S. Ewanđelium Keč
aňeb Kázen nad Zástupom na gednom Wrchu držal —
(Kteri z welikim Počtom křemü sa zbehel, každi sa ho
křakal čeel, a přeto na Wřsel ten wřstupil, ob ňich sa
wolačo oddáti mořel.) — učinil pred nimi krátkü
Smgěnkü o gatkěmř Nebeskem Poklade — prednářal
gim storo každü Dřoličnosť všěcěho obcwáhä gegich!
Keč sa radügü, keď Chudobü, Žižeti, přenasledwähä
podřstupügü. Keč sa na Bratra swěho hřewagü, keď Blíž-
němu skřž Křmužně napomähagü. — Keč Běha řchwä-
lugü, ř ģiemü sa utřřagü, skřž Modřitbi. Keč geho-
křoiä, Hřiči swoge pokutügü skřž Pōřři, a t. d. — A
keč gim na každü Přihodu řřufně dal Naučěni, w tom
gich wřbec napomenul: abi wřřěđi tito a inřě Učini
swoge tak řřidili a řřrawuwali; žěbi řř len boli na Že-
mi řřwalitebně, ale ag mohli biť do Pokladu Nebeskě-
ho odřojeně. — Zhromaždugte sebe Pokladi w
Nebesách, kde aňi Hřza, aňi Mol nezežirá, a
kde Blodegi newikopawagü aňi ňekradnü. **S**
geho Slawä u S. Matuřa w 6. Kap.

Tento předpovědání strz Spasitele našeho. Poklad máe tes na Předek do otcu padá, ted znamení w Cirkwe našeg o Odbuslch Učení, w tomto namém, milasřiwém Lete obřiněsege wiložiti miam.

Ó sa teda dáef. len přinom předile zastawim. A preto ně len drahi tento Poklad připomeňem: ale ag s chudobnima, hršnima Kulama mogima wzdwiħkem, wimāžem, prebehkem, přecitām. — Abi ste magice Základ praweg Wiri buduč: po máli Winaučiwāni moge o Jubilaem, o Odbuslch našich ně len. dokanāle pochāpli, ale ag wedla něho pakročugice wewsečēm. Dabřim sa rozhogāwali.

Kteri gest? wčom jāleži Poklad ten Cirkwui? — Kdu s křiw wladně, kbo ho obřlāsne opāřuge? — Křiw Dřlži? Odpoweba mi gegth, i s křlāwčim napamemim būdu dněfne nase přibaweni. Ten prošim za wědřiw, a wřepřiw Pōzoruwāni.

Nāgnilegři Dřlži (Stowā sa S. Petra) a) ně si sme wřlupeni z mālěho obřiwāni našeho s poruřte delnimi Wecami je Slāwim, ani je Strbřom: ale zdřāhu Křiw. Gāto Dřlži nēzāwāneho, a nepōřkwōnēneho J. K. — Tento přisřigiel Biskup wduceho Dobřeho strze wāsi a dokonālegři Stānēl ně Křiw uci sient, to gest ně tohoto Stāwāni, ani strz Křiw kozidwa, a Biskowu, ale strz swi wlasnu křiw weseł gednūc do Swālini wčnē přē nās wřlupeni nāgdāfē. b) Křiw přē nase asprawedlāeni, postaweni, a wřlupeni nā Dřlži Křlži ně ten gāto kolwel s křiw swogu nās pokropil: ale nā spōřob Potoka wseču tak: je zemřet mosel, přehogke nā nās wřlāt, a aš do kwāpli wiceđil.

a) I. Petr. 1. 18. b) Zsid. 9. 11. 12.

O volite u Pána Mladostenkivo: v hoga-
 nase volite. a) Sedma Kapla nasivoditky
 v regro dostatekna bola keri Sveti volite,
 s Bohom zmeri, vinnu Strichu nasa
 bo keri tate bola keri boska palapeto v
 Sena nestonena. On ake vsacku wilema
 wscak w

Teda to to zdrahesi kwi regro nase
 naseho zbiru, w gest ten postad, keri
 Ciskwi swagag zaopatra sferzwa
 Smoi swagu kura Teri gamwail w hle-
 wawam. Chel wogco vce wilemca nase no
 ni ten udr. Fla nas wimenit, Strichi nase
 zetrei, wafu wacney) Glude
 fucich pripraviti, a geden kazdi nas
 dopri Skutek, obars bi
 fce ten to Mtoogeho podali. Pahar
 modu poroknemu. Bobu msti,
 medreg odhati zastuzimi uciari
 Co wscak pre aute: kwi
 pri S. Swatosich, wplasiu pri
 Swatosi Krstu, a Polana dostamame,
 ste ag esse, abi sw. w
 odpušenem, Strichu mohli
 bi bez naseho Strachu po-
 kuti, chel sferz hognasi kwi
 swagag zanecho, nam Sum-
 mur, sferu bi sw. Strichow
 nali. Dbi zmeji, a pro-
 wabelnasti, boske snadnegse
 wplatiu mohli c) w dal
 sferz. Kulu Ciskwi pri
 talichto Dpustkch dostawame.

Prám teda tak kaskami
 Spasitel nas snami wissel,
 Ted nas roghnewanemu
 Dicom swemu siebestemu
 wplacal, Dito Spasena
 naseho wqanawq; gako
 netere dobrotimi a spolu
 apaterni Dec, keri bi w
 dalekem Saggu. Sinu
 swemu, ne len zakupnu
 Summu postal, abi se
 wimeji; ale ag powisek,
 sfercho bi wkatne
 utrati, nemibautne na
 Ceste patrebi, cum kwi
 nrewisek, a k. Dicom
 swemu nawratit, sa mohel.
 Tak swami uciari a
 wissel, gako

a) Zsalm. 129. 7. — b) Mat. 10. 42. — c) Extra-
 va. Com. Unigenitus Tit. de Poenit. et
 Remiss.

gest **Winnic**, mi sme ratolesti gebo. **a)** Kteri tak, množe
 owoce prinášajú: **Situ**, a **Wlad** wischwáhl, wimwíll. —
Slowom abi sme, ag, f tégto, narroli nám **Wíflonnosí**
Pána nášeho poznáwali, že sme neozag. **Udi** z **Esla** ge
ho, z **gého** **Loba**, a z **gého** **Kofí** **h)**. **Lá** **Wratraw**
 nášich, **S. S.** swogich **Apostatow** **Múcedelšlám**, wi
 znawačow gako **Udi** z **blawu**, swogu **spoguge**, a **Zásluhi**
 gegich we swogém **Pollade** zatwára. — **Wexitim** pow
 stáwa tu, **stážo**:

Zdáliž **Pollad** tento hégali, užitel nám prinášá? —
Spástel náš **J. K.** neodládá ho do **Dpaslu** **c)**, ani ne
 zakonáwa. **Do** **sem** abi pre nás mrtwi boli, gako **Pa**
kladníci **Smetli** **riiá**, kteri nim našeg **Polladi** swoge, ze
 biragu, nim spogugšeg gich **štriwogu**. — **Co** **Hlawa** má
 to šcomitšé, ag **Udom** swogim udesuge. **Hlawa** naša **Kri**
stus gest, a mi sme **Udi** z **Udu** gebo. **d)**

Co sa; **drubžg** **Stránti** **Polladu** tehoto, **Zásluhi**
S. M. **Wíflonnosí** **Swatich** dotiče, ag, z **Stránti**
 tégto nemóže nám, **hú** šeuzitešni. — **Šle** wšez, sme **Udi**
 gedného **šala**. **Geden** **drubžeho** **Dremená** našime, **e)** **Zdá**
liž móže geden **Ud** wolačo, pracuwat, abi **drubžemu** šepo
 mohel? **ždátiž** móže wolačo, žiškati, abi **štatnim** šeošó
 žil. **Pre** **žásluhi** **Dca** **Abraháma** **požehnal** **Šob** **Jzako**
wi **f)** **pre** **Dáwida** **Šlužebníka**, **šwého** **šeodwráti** **šwar** **ad**
Pomozanich **šwagich** **g)**. — **Už** ma rozumite — **wšez**
 bez toho **Wšez** **Swatich** **obcurnáňi**, **šde** **geden** **drubžeho**
 štrž **dobre** **Šlukti** **šepomáháme**, **wprawy** **Wíre** **wízná**
wáte. **Šo** **gediše** sa **žadá** **od** **nás**, **abi** **sme** **mi** **oprawdi**
wu **wólju** **wali**, **polladu** **toho** **učáštni** **bi**; **naša** **tehdí**
špalu **pracownosť** gest **potrabná**.

a) Ján. 15. 5. — b) Ef. 5. 30. — c) Luk. 19. 20.

d) I. Kor. 12. 27; — e) Galat. 6. 2. — f) Gen.
 26. 24. — g) Zsalm. 131. 10.

Tento Poklad gest záračná ta Studnica wodi ži-
wěg, kteru zaslubil Ješe Samaritanskěg, a nám prichistal
Kristus a) do kterěg začirá sřze odpustki, abi nás ob-
čerstwila Cirkew S. — Tito Zásľubi sľu newiskumáně
ten Poklad, na kteri ini pracuwali, a mi do Práčě
gegich wchádzáme b). Ini zaslůželi, ami tež Zásľubě
gegich učasni zostáwáme tak: že radostně i powědačně ze
Zalmistem Bohu nasemu chwalit sa můžeme „Učasni
som ga Pane w sech Bogicich sa teba: a za-
chowáwaglicich prikázani twě. c)

Následuge už wěil tá Dřážka: Kdo w Cirkwe
S. stímto Pokladom wládě, kdo ho obzľá-
šě opatruge? — Snadná gest tu Odpowěd — Po-
klad tento w Kľučích swogich spomocě ostatnich Biskupow
porádnim Spůsobom sám Rimski Dřec drži. —
On gest hlawa Cirkwi, která w dobre sporádaněm Do-
me obzľáště rozkazuwat má — Semu obzľáště medži
Apostolmi odewzďal Boh Kľučě, keď Petrowi osobitě
mluwil „Tebe dám Kľučě Kráľostwá Nebeskě-
ho d) Ostatně gest tam gazdowstwo, kďe kazdi do Do-
becněg komori kedi chce, a gako chce wegďe. — Unáš
teda s pokladom tímto obzľáště Rimski Pápež wládě,
kteri wedla daněho sebe plnomocnstwa a podla potrebi
času sřze odpustki už meněg, už wiceg rozďeluge, ot-
wára — gako na wěčulagsich Swato. Kľočich odpustkoch
nasich Priklad máme.

Něch žáden sa mňa tu už pri konci wsetčěhe nes-
pituge „Kďe, w kterěg Truhle gest zložen, kdo, kedi
widel poklad tento? — Poklad tento gest duchowni, pre-
to žáde. Truhlu geho newidi, pokáď sprawu Wiru kľe-

a Jan. 4. 14. — b) Tam. 38. — c) Zsalm. 118. 63.

c) Mat. 16. 19.

mu nepristúpi. Poklad tento gest w Nebesách trwat bu-
de na weli ag keď Swet sa pominie, a wic potrebuwat
ho nebude; nebo Cena, Památka Zaslub Kristowich pred
obličagom božim nikdy nezahíne.

Ani nieh niekdo otom poseiite nepochybuge: žebi sľrz
tak mnoho Odpustkow už dáwno bol wítroweni, wipráz-
neni Poklad ten; — Nebo ponimo teho že on pre Zá-
sluhi Krista gest nieskončeni: tu esće má Wlasnosť Po-
klad tento, že čím wiceg s nieho sa bere, tím wiceg do
nieho pribiwá. Nebo každi, kteri s nieho bere (a len ten be-
re kteri hodnie do nieho sahá) ag wzati Peníz, ag osoh
do nieho nawracá. — Ah gačo si prediwni w Bohat-
stwa twogém Bože!

Milé Kresťanské Duse! keď sme už spatřili boha-
tá to pola, na kterém zasáté sú nieskončené Zásluhi P.
N. J. K., podme ze Ženu tú sľrz Duchu Swateho
widwálenú, kupme ho, abi sme wňom z užitku Kúl
nasich w tomto Milostiwém Ete zasćepili Winnicu. a)
Budme učinieni podobni Člowekowi, kteri naleznul Po-
klad sľriti na poli. Predal wsečo čo mal, a kupil po-
le to. — A zas — temu kupcowi hladagicému dobre
Perli, kteri kdiž naleznul gednu drabu Perlu, odesel a
predal wsečo čo mal, a kupil gu. b) — Odegdime,
predagme wsečo čo máme, to gest: Odtřháme Srdco
nase, od márnosti naség a bohaté toto pole, drabu tú-
to Perlu sebe zakupme. — Podme a kupugme Poklad
tento bez penezi, nisi nás on wiceg kostuwat nebude, ga-
čo prawé kagicé Srdco, a niekteré malé nam oznámené
práce Pokaňá. — Podme esće wolám ráz z Izaiásom
Prorokom, a kupugme takto bez Striebra wiložené dnes
Pokladi Cirkewné — nakloáme usi nase, a podme. A

a) Prisl. 31. 16. — b) Mat. 13.

živá buďe Duša naša. A podá nám Boh werná Paro-
lu wěcítěho milosrdenstwa Dáwid! a)

O šťastliwi mi keď weliké Dlhi naše z cudzimi útra-
tami wěul wíplácať domolené máme! Kebi to našim čas-
som zadržane bolo, gako bi sme mi ze S. Veroniku,
a zofatnimi pobožnimi ženami, které ho následowali,
pobožne Pot z Ewari Ježísa zetirali! Meč, kteri w Sed-
mi Bolestáh prebodnuť Dušu Marii b) richle witrhli!
Kebi sa to stávalo w časoch našich, gako bi sme mi werná
křw Mučedelníkw pláče uctliwě šírali, zebirali, abi sme
zásluhy gegich učasni boli! — To isté skřz Odpustek wěu-
lagši w otewřeném nám poklade číniť mozeme — čo ani
o žádném snás nepochibugem: nebo gako bi sme mohli
biť za pokladom Nebeskim neufsílowni: keď za Statki čas-
nimi, které Mol a Hřza zěžirá, toť tužime a bežime. Amen.

K á z e ň 3-tá.

Tebe dám Klůče Králostwá Nebeského —
a čo kolweť zawážes na Zemi, buďe za-
wázané i na Nebi: a čo kolweť rozwá-
žeš na Zemi, buďe rozwázane i na
Nebi. Mat. 16, 19.

Keď w predestlég Keči mogég oznámil som, preukázal
som Láskám wasim: že máme zložení w Cirkwe S. Po-
klad neskončenich Zásluh P. N. J. K. skterimi sú len od
hřichu náš wikupil, ale ag za hřichi naše Otcowi Ne-
bestkému dostiucíniť. Že máme Poklad Zásluhy a Dostit-

a) Isai 55. 3. — b) Luk. 2. 35.

čičeňa P. M. P. — S. S. Mucedelnikow, a ostatnich Swatich, a Wivolenich Božich, kterimi oni pre tamti neskončené Zásľubi Kristowé nie len za seba dostiucili, ale ag nám pracugieim ku dostičičeňu za Hrichi, galsťo Spolu. Udom swogim lasťawe napomohli, radugice sa ze S. Pawlom a) že to, čo schádzá Utrpeňu Kristowému na nás; togest, že to, čo esťe ag mi za hrichi nase dostičiči bi sme mali, oni na sebe, w utrpnošťach swogich za nás — dosadi, doplaili — keď prawim máme w Cirkwe S. Poklad taki, ktereho to čo schádzá, a nie dostává Dostičičeňi nasemu, mohli bi sme dosadi; usť snadno mi ge ukážat: gako Cirkew S. do tohoto Pokladu Kuku sahá, gako wizdwihuge sňeho neskončené Zásľubi Dostičičeňa P. M. J. K. i S. S. Mucedelnikow geho, a Wivolenich božich — gako nám gich podává, priwlasťange, žebi sme nakolko Slabosti nasa nestaci w prawem pokasťu, za Hrichi nase Sprawedelnosťi bošťeg sňich dostiucili, doplaili, doplatili. —

Chcem powedať; užť snadno mi gest pri Poklade tomtoť stogicému preukážat „Čo sú to ti Odpustki? a ždaliž gich má moc Cirkew Werlcim swogim udeluwať?“ — Totoť kdiž pripravugiceť Srdea nase ku nepochibnému obsáhnuťu odpustkow wculagsich milosťiwého Zeta, preukazuwať počinám; Teba ze S. Milosťu wsečo naplāugici, dnies *) ž Teba na Apostolow stupugici Duse S. za posťlāeňi, wás ale Mili Post. prosim za bedľiwé zc.

Čo sú to ti Odpustki? — Odpustki sú to Dobrodeňi, tá Milosť Cirkwi S. skrzewá kterú Kresťanom opravdiwe kagicim odpustcagú alebo umensťugú sa Pokuti

a) Kol. 1, 24.

*) Sermo iste ipso die Dominico Festi Pentecostes dictus est.

časné, ktoré sú gim uložené, akieb uložené biť bi mali, abi Sprawedelności boskég dostičinili — Co abi sie dokonále pochopili, na nasledugici Wiklad pilne pozorugie.

Sako mudri Diec bārs Sina swého na Milosť prigme, predca nakládá gemu negakú Pokutu. Sako Dáwid Král bārs odpustil Sinowi swemu Absolonowi, predca abi za dwa rdy nesmel pristúpiť pred Ewār geho, geho pokutuwal a) tať též snami nakládá Milosťwi Diec Nesbestie — Akkolwel pri Swátosti Pokāná odpustá nám Hrich, a wěčnú Hrichu Pokutu: āē wǒdiaki odpustá i Pokutu Casnú, kterú lebo na Swete tomto, lebo na druhém wikonāť mosime. — Načo sú nám zretebelāegfě prawdi tégto príkladi? —

První Rodičowé nasi zhresili keď ze zakázaného Stromu Dwoce gedli. Boh odpustil gim; ale zanechal gim Pokutu „w potu Ewāri twogég chléb twog wihledáwať buděs“ b) — Lud Izraelski na Pústi zhresil, keď falešnim Modlám sa klaňal, a zlatě Zela sebe ulál. Boh na prímluwu Mojžisa odpustil gim: wsať ale predca pohrozil sa gim „gá ale wden pomstwi na sčiwim (pokutuwať budem) Hrich tento gegich c) Za Pokutu žaden z Mužow tich, kteri buďto nedgwerowali, buďto reptali proti Bohu newesel do Zeme zaslíbenég, wsečkich Kostki zostali ležat, a zemreli na Pústi tég. d) — Dáwid zhresili Boh skrz Nátan proroka gemu preněsel, to gest odpustil Hrich; ale wsať predca bez pokuti nepreňechal; Nebo Sin geho nowonarodeni gemu zemrel, a za tri Dni skrz Morowu Kasau Sedemdesat Lisic Ludu strašil. e) Zdālǒž sme hodněgesi, akieb lepsi, keď zhresime, od tichto?

a) II. Král. 13. a 14. — b) Genesis 3. 19. — c) Exod. 32. 30. d) Numer. 14. 29. 30. — e) II. Král. 12. 24.

Preto Krestani mogli **M.** bārſ ag po odpusćenem hriču, gačo napominá náſ Duch **S.** a) ſiem ſjeme biť bez **Bážíe.** — Bārſ witrhli ſme uſ ſkrz **Pokáňi** z **Bohu** naſeho **Strelku**, která nám aſ do **Srdca** pichla: predca eſće mnoho nám pozuſtáwá hogiť na **Žele** naſem. b) Eſće wjdi wolačo nám ſa hrozi, wolačo náſ čaká, prečo ſkrz **Póſti** a **Utmuzně**, **Mólitbi** a **Stráže**, a iné mnohé práce **Sprawedelnoſti** boſkég doſti čiňiť moſtime: abi ſme uťekali pred budúcm hñewom, a čiňili za časů hodně owocé pokáňá. c) **Abi** ſme nieſkončene **Doſtičiňeni** **P. N. J. K.** ſebe užitečne čiňili, nám priſwoláſňuwali, na náſ gačo mluwi **S. Pawel**, tať rečeno dopláuwali: **Ukrižugicé** ſami ſeba w **Jezři** **Kriſtu** na **Žele** naſem že wſeckimi zloſtámi a nepráwoſtámi naſimi. d) **Wjdičk** pozuſtáwá nám pričina, bārſ preňeſel **Pán Hriči** naſe, a odpuſtel **Smři** pre **Smři** **Sina** ſweho, abi ſme niepreſtále ze **Zalmiſtom** nad **Hričámi** naſimi wjdičali, a k **Bohu** uſtawične wolali: **Ab** **Bože** móg bārſ ſi máe odpuſtiť **Hriči** moge, očíſti máa eſće na cisto, a zmi gačo z wodu od wſeckég nieprawoſti mogég. **Od** každég **Spini** **Hriču** máho. **Nebo** wim, že **hrič** móg proti máe geſť wjdičk! e)

A pre toto hle **M. D. K.!** keď po odpusćenem **Hriču** eſće mnoho zoſtáwá doſti čiňiť, keď ſúce už **Deďiči** **Boži**, nie móžeme biť **Spolu** **Deďiči** **Kriſtowi**; **zakáď** ſám **ſpolu** nie budeme utrpeni abi ſme boli oſlaweni f): ſtaroſtliwá o **Spaſeni** **Werieich** ſwogich **Cirkew** **S.** a, počnúc od počátku aſ do 10. ho, a niekde aſ do 12. ho **Sto** **leťá** **hriſniťom** za gegich **hriči**, a weregne **Wíſtup** ſi mnohé a taſké **poťuti** naſladala. **Muohi** za 40 **dňi**,

a) **Kaz. 5. 5.** — b) **S. Chrisost. Homil. 80.** — c) **Mat. 3. 7.** — d) **Gal. 5. 24.** — e) **Zſalm. 50. 4.** — f) **Rim. 8. 17.**

aňebo ag za 40 Kolow boli wen z Kostela, z Obcu-
wáná ostatnich witworeni, a wenku, pred Kostelom po-
kání činiť moseli. Ini moseli za uloženi čas twrdě Pósti
wikonáwai, twrdě Rúcho na seba oblěčť, hlavu s popo-
lom posipať a t. d. Abi tak ostre pokarhani ně snadno
do Hrichu predestěho sa nawrácali. Abi učinenú Dbcí —
Cirkwe S. — potupu, winahradili. Abi uvedené strz
weregñě Wistupki pohorseñi medzi ostatnimi, napravili.
Tak tež, abi Pokání zwelikostú Hrichow swogich zrow-
nawali, obrazeněg Sprawedelnosti boskěg us na Swete
tomto dostičiñili, a pokuti Hrichow, které nás — gačo
sme už wideli — wzdicki čakagu, za času sami na sebe
predesti. — Ani neboli prw z Cirkwi S. zmereni, med-
zi ostatnich pripusteni, zakád Pokutuť takú wrucñe, a
chwalitěbñe ñewibawili. —

Medzitim pri wseckěg Ostrosi tégto ñezapominala
Cirkew S. na Moc a na Milosrdenstwo swoge. —
Tim, kterich ñebo w Zele slabich ñebo we wiplněñú Pó-
kání horliwich widela, tak tež tim, za kterich Mučedelñi-
ci Cirkwi o Milosť prosili, Pokuti ti zmensuwala, alebo
ag ñěkdi celkom odpusćala. — A táto Milosť Cirkwi
S. Ddpustěk sa naziwala.

Prestala po máli časom Cirkew S. také ostře Po-
kuti Hrišníkóm nakládat. — Wěul pri Swátosti Poká-
nía ñěkterú Modlitbu, Malicki Póst, ñegakú Umuzñú,
alebo ñečo ině, ně tak iasťe nám nakládá, abi nás stím,
že Sprawedelnosti boskěg za Hrichi dostičiñit, a Uraze-
něg Cirkwe, pohorseñim Bratrom našim, ešće mnoho
winahradit máme, iicho napomenula. — Poñewač ale
bárs ostře tamti Pokuti Cirkewně prestali; jákon wsať
predca boží — kteri jádna Maznawost nasa zlomit ñe-
može — abi sme za Hrichi Dostičiñili, a Dlh nás až
do ostatněg Babki wiplañit, ñěkdi ñeprestáwa; Cirkew

S., kterú ten isti, kteri pred tim Duch **S.** we wse-
 kým ridi, a napravuge, milosti swogu wedla daného sebe
 plnomocenstwá, nás pri Pokaňu polepsit, poslnit, pokuti
 Hrichow nasich pre neskončené Spasitelá Krista, a Swa-
 tich geho Zasluzi — tak gako za Starodáwna — nám
 umensat, oblahiti až po wčulagsko neodepirá.

Túto Milosti Cirkwi za Časow nasich, naziwáme
 Odpustek. Kterú Milosti gestli tak nám podává ce-
 lu, abi sme snú čim nagwicég můžeme sebe osožili Plno-
 mocni; gestli ale len Častečku Pokuti nám odpustá,
 tolku len **R. P.** tolku bi sme strz tamti ostré Pokuti
 Cirkewné za 40 Dni, alebo pres geden Kol pred Bo-
 hom sebe zasluzili, tedi Neplnomocné Odpustki
 nám udeluge.

Keď sme už pochopili čo gest Odpustek? — Zo-
 risto: že gest tá Milosti Cirkwi, kterú tolko nám spo-
 mōžené biwá u Boha: tolko bi nám bolo odpustčené, ke-
 bi sme ostré Pokuti Cirkewné wibawili — widme už
 wčul: zdálij má Moc Cirkew Wericim takéto
 udeluwat odpustki?

Práwe Wericim **R. M.**! gestli Wchnosti Swetšké
 Wistupnikom swogim tie len môžu Wistupek gegich pred
 Kraginu odpustit, a zetret; ale ag predpisané ináč Po-
 kuti umensat, daruwat, alebo na negaké inšé lachčé zme-
 nit, prečo bi nemala Cirkew **S.**, opráwdiwá w **J. R.**
 Kraginá moc Pokuti Hrichu Wericim swogim umen-
 suwat? — Widme Prawdu túto bespečněgseg z Pi-
 sma **S.**ho. —

Zo snadno doznať můžete **RM.**! že kdo má moc
 odpustat, aňebo zadržat Hrichi: ten spolu mosi mať ag
 moc odpustat, aňebo zadržat Hrichu teho Pokuti. Kdiž
 teda wime, že Cirkew **S.** podla Slow **R.** má opráwdi-
 wú moc odpustat Hrichi, kterim kolwel odpus-

siite Hrichi, odpustiená sú," a) samo od seba nasleduge že má tiež ag moc odpuscať Hrichu Pokuti.

Kristus tu istú dal moc Apostolom, a Napadákom gegich, kterú sám mal „Gako mňa poslal Dicc, tak i gá posilám wás. b) Dňom ale wime, že pre neobičagnú Pokáňá horlivosť, preto že milowali mnoho z obzlastným Milosrdenstwom pohnuti, Marie Magdaleňe, Petrowi, i Hrich, i Pokutu časnú odpustii. Že Petrowi na Križi powedal „Dnes semnú budeš w Ragi.“ c)

Kristus mluwil osobitne ku Petrowi „Žebe dá m Klúče Králowstwá Nebeskeho. Čo kolwel zawážeš na Zemi, bude zawázano i na Nebi: a čo kolwel rozwážeš na Zemi, bude rozwážané i na Nebi.“ d) — Které iste Slowá i ku Dstatnim Apostolom u S. Matusa w 18. Kap. opakowal. — Gako teda ze Slow tich „Čo kolwel zawážete :c. nasleduge: že Cirkew má moc Hrisáikow ku pracowitému Pokáňú zawázat, gim iste Pokuti naložiť; tak tiež ze Slow tich „Čo kolwel rozwážete na Zemi“ zc. nasleduge: že dal Kristus Moc Cirkwe swogég Pokuti umensuwať, aňebo odpustii. Na tomto ale záležá odpustki; teda Cirkew má Moc Wericim swogim udeluwať Odpustki.

Ná i nepochibuwala Cirkew S. hňedki od Počátku Moc tuto potrebuwať, Milosť Odpustkow každého Času Wericim rozdáwať. — Tak hňed z Počátku S. Pawel Apostol w Listě Prwém ku Korinthom e) istého Smilňika, kteri z Manželku Dteá swého, teda z wlasnu Macochu Krowopržnil odewzdal Satanášowi ku zahubeňú Žela: abj Dusa geho wistrihaná

a) Jan. 20. 23. — b) Tam. 21. — c) Luk. 23. 43. — d) Mat. 16. 19. e) 1. Kor. 5.

bola na Deň P. N. J. K. Potom ale na Prošbu Korinthškich abi snáď pre veľikí Zármúteľ ňezahinul, a ňezúfal, keď widel Horlivosť Pokáňá geho, do obcuwáňá Wericich zas ho nawrátil, a w Měne Jezisa Krista, čo mu ešte s Pokáňá schádzalo, odpustil. a)

Tertullian, kteri w II. Stoleiu pisal. S. Cyprian kteri w prostred III. Stoleia živi bol hodnowerni su Swedkowě že Cirkew na Prošbu, a na Žádosti Mučedeláňkow, tich, kteri upadnuli k sebe nawracala, na milost prigimala, a Pokuti, kterě newibatwili gim odpuscała. b) — S. Cyprian zretedeláe pise „že: S. Mučedelánci skrže Listi swoge, kterě posilali ku Biskupom Cirkwi, Hrisňikom spomáhali u Boha. Gako gim spomáhali w Listoch tich u Boha? keď gim wizádali odpustěni Pokuti od Biskupow, kteri čo odpuscagu na Semi, ag Boh odpustěa na Nebi.

Máme hodnowerně každěho Stoleia w rukách našich Pismá, kterě nám doswěcugu gako sa častokrát Cirkew nasa schádzala, gako o Spósobe, kterém, a gako mohel bi biť udeleni Odpustek? wespolek sa radila. — Gako w ňeskorsich časoch, počnúc od 10-ho, 11-ho Stoleia Pokuti ti už s Póstami, už z Almužnami, pretniňala, gako tim, kteribi do Seme swatěg putuwali Odpustek podáwala a t. d. — Zretedelně znaměňá: že Cirkew Moc túto wzdicki za swogu wlasnu, od Krista sebe danu pokládala!

Preto ag w poslednich časoch w Seme Tridentskem zhromazdená c) pozíwáni Odpustkow naproti w nowo powstalim Kacirom wedla užitečného Wericim Po-

a) II. Korin. 2. — b) Tertull. L. ad Martyres — S. Cipria Epist. 10. 11. 17. — c) Conci Trident. sess. 25. Decr. de Indulgen. —

rádku ně len Daleg zdržiwat poručá, ale ag tich, kteri-
bi Moc túto Cirkwi odepírali, zaklíhá.

Přeto též smele, weregňe před celim Swetom uká-
zuce wěul Moc túto, nagswategři Dílec nás z Křižeňá
Božeho Leo Pápež wěulagři tého mēna XII., keď po
celém Swete tak řečené milostiwé. Leto otwára, a wse-
ckim dufantime plnomocni Odpustek udeluge. — A kdo
moc túto gemu w Cirkwi odepírá?

Teda už wolačo pochopugeie „čo sú naše Odpust-
ki?“ — Teda už weríte, přeswěceni šie, nepřochibugeie
Mili Zárńici Mogil že má Cirkew S. Moc udeluwat
Odpustki, zmensuwat u Boha za Hřichy Pokuti? —
Dakugme už nepřekoněne milosřdněmu Stworiteli našemu,
kteri nás ně len zničeho stworil, ale ag sřz rozličně
Přostředki Slabosti našu předchádžat, nám ku wěcněmu
Blahoslawenstwú dopomáhat nepřestáwá. — Klaušagme
sa nepřekoněnim Spasítela našeho zásluhám, šterich mnohě
Milosti na nás, gať žněgakěg Studáice hogně pochádžá-
gú, z kterich ně len Hřichy naše, ale ag Pokuti časně
nám Hřisnim odpusćaně, zlahćeně biwagú.

Ei Dñes naplāugieci Swet Duse S., ućiň Swuť z
Něba gaťo přichádzagiećeho wetru pruděho we Swedomí
našem; a) keď oheň šie, wipál Serce naše od každeho
zlěho powetrá, šterim napáchlo. — Zapál nás ohněm
twogim, abi sme w tomto milostiwém Roku, w tichy Dñoch
Spasěná, Swetlom twogim ošwiteňi zlé zaňechali, Do-
brě poznáwali, hodně čitili owocě Pokáňá. — A tak
ně len gakich kolweť iasřich Hřichow lahě odpusćeňi:
ale ag Pokuti zaňe zmensěňi sřzže Odpustek wěulagři ob-
sáhlí. Amen.

a) Skut. Ap. 2. 2.

K á z e ň 4-tá.

A buďeš trübit Trübu — a zaswatíš rok 50., a nazweš ho Odpuščeni wšem obiwateľom Zeme: nebo on gest zaiste Leto milosšiwé. 3 Kň. Mojš. 25, 9. 10.

Nase Jubilaeum, nase Milosšiwé Leto ňeňi woláčo Nowé, w ňedawnich Časoch naleznuté. — Dno gačo Měno, tak tež Počátek swóg od predáwnich Časow z 3-eg Kňihi Mojšifowég bere. — Jubilaeum pochádzá ze Slowa Židowského — Jöbel — na slowenski Trüba. — Preto wedla litterného Smislu tolko wiznamenáwá gačo „Leto witrübené, s Trübami wihlásené. — Wedla Smislu ale Skutečného Jubilaeum wiznamenáwá, Leto milosšiwé, Leto prepustěná, Daruwáňá, Wiflobodená.

Zotížto príkázal Böh Mojšifowi na Hore Sinai, abi Lud Isráělski, keď gednúc wegdu do Zeme zasľuběnég, každi 50. Rok zaswatili. Abi dňa 10-ho w 7. Měsáci proti ňemu slawně trübili, a tak prihádzagici Rok tento z hlasom Trübi Ludu wihlásili. Abi w Roku tom zákupnich Slúžebníkow do predestěg Slobodi prepustěali. Abi záložně, zákupně role naspátek nawracali. Abi Dlžníkow swogim pozustale Dlhi, w Roku tom lebo daruwali, lebo aspoň bez wseckého Dsohu aňeb Užeri naspátek prigimali. A to wsecko preto, lebo prawi Pismo, že Rok tento gest Leto Milosšiwé, a Rok 50. A buďeš trübit Trübu — a zaswatíš Rok 50.

Desati — a nazwes ho Odbusceńi wsem Obi-
watelom Zeme, lebo on gest zaisie Leto Milo-
stiwě, a Rok Paděsati, mluwi Boh, Slowa sů
boskě ku Mojžišowi.

Medžitim toto Ludu Isráělského milostiwě Leto,
kterěmu wsecko len we Figure ańeb w Podobenstwach sa
podawalo a) gá ze S. Pawlom za nist wicěg űepočitus-
gem, gako za Siin, ańeb Obraz budućěho Dobrěho. —
Znaťě ono Jubilaem, hogněgšě Milostiwě Leto pred-
znamenawalo. — Dno bolo Obraz scasliwěho Času,
oprawděwěho Pokoga, Nowěho Zákona, Slawněho Ju-
bilaeum, práwe milostiwěho Leta nasěho, kde nám J.
K. pristogici Wodca nie len wistobodeńi duchowně wihla-
suwal; ale ag w Skutku i w Prawde z moci Dabla
nás wimenil, straieně Dēdictwo nám nawraťil, a Dłhi,
— Pokuti Hrichu — otcowi Nebeskěmu za nás wiplaťil.

W tomto Zmislú rozwarzuwal, takto těj celi prenás-
sal na čas, a na Osobu J. K. Rok ten Jubilarstki Sta-
rěho Zákona űelkdi Zaias Prorok, kēd w Osobe swo-
gěg w Kap. 6. o milostiwěm Jezisi takto prorokuwal:
„Duch boží nademnú, preto, že pomazal mñe
— k zwestuwáńńi krotkim poslal mña: abich
lěćil skrusenich Srdecom: abich kázał wazńom
prepustěńi, a zawrženim otewreni. Abich ěs-
sil Plačliwich. Abich kázał Leto milostiwě
Pánu. b)

űñi neodepiral, doznal sa proroctwú temuto o sebe
J. K. kēd dñia Sobotněho w Městečku Nazaretě we
Škole Židowskěg s podaněg sebe Kńihi Zaiasa Proroka,
ti istě Slowa hlasite přecital, a sam o sebe wkládal
mluwice „Nebo, prawi, dñies naplněno gest w ű.

a) I. Kor. 10. 11. b) Isai. 6. 1. 2. —

fách našich Písmo toto: — A vseci gemu dosvedčovali, a divili sa nad Slovami Milosťi, které wi chádzali z Ust geho. a) — Wipráwá S. Lubác Ewangelista. —

J preto tuším, abi nepřestúpil, ale temer do Eitzi teri na sebe wiplnil Zákon Moyzisa (Lev. 25.) keď sa už priblížil radostní ten čas, w kterém mal otwreť Milosťiwé Leto celému pokoleňu J. K. hñedki pri narodení swogém ñe sľrz Trubu z rukú učiñení, ale sľrz slawnegsú Trubu hlasu Andelského rozkázal slawnú Milosť Leta swého witrubiť, oznamiť, rozhlásiť „A hñed stalo sa z Andelom mnostwí Zástupow Nebeských chwálicích Boha, a rikagicích; Slawa na wifostách Bohu, a na Zemi Požog Ludom dobrég wóle.“ b)

Prestaňte už trubiť proti Letu Milosťiwému Židi! Už potrañili hlas Trubi wase! wi ste nám boli len Zori rañegsě! Už wiflo nad nami Slnko Milosťiwé J. K. a priñeslo nám sľrz wáf pred znamenane Leto ieplucké — ináč mi wčul w nowém Zákoñe, w Zákoñe Milosťi značime Koli Paděsáte. Hognegsě w ñich dostawáme Odupstěñi osľobodeñi. — Ehcem powědať: Slawnegsě mi wčul, nežli tamti — Židi — zachowawáme Jubilaecum, sčedregsě nežli oni dostawáme Milosťiwé Leto — kterého řdiz predñe počatek, añeb přičinu; potom osobitně geho Milosťi, añeb Własnosťi na kratce predñesem. Prosim zabedliwě zc.

Učkolwek wedla zwis predñeseného Wikladu celi nowi Zákon sám wsebe gest opravdiwé Milosťiwé Leto, w kterém darmo bez Záslubi našeg osprawedľuěni, ze Stawu Hricha do Stawu Milosťi přeheseni biwámě, učiñeñi fuce Sinowě Swetla, a Dedičowě boži ze Sinow Zes

a) Luk. 2. 13, 14. — b) Luk. 4. —

mnosti; to vsak predca od starodávna zaslužné pokláda-
la Cirkev S., abi tiež w Počte Behu Milosťiwého te-
hoto Zákona isté Koli w značila, wedla danég sebe mo-
ci strz obzlastné milosti, zhognim odpusteniim Hrichow i
Pokuti s Pokladu Odpuštkow nad ostatné obotratila, a
wedla Príkladu Starého Zákona Jubilaem, Kol
Swati, Eto Milosťiwé nazwala.

Ktomu kazdi Kol Si zdál sa biť pri Počiatku nag-
slušňegsi — a zaisťe — nebo Počet do Sta, gest Počet
dokonali, sám seba doplňugici. Počet hladki, kterému
nist wicég pridané biť nemôže. Kteri keď sme dokonali,
zas tu gednotke nawrátit sa mosime, a bárs na Zisice
rátáme, nist iného ničiniime, gako, že predesté Stá opa-
kugeme — Počet do Sta kedí niebol nagnadňegsi? 100
Dwéc spominá Kristus, keď o člowekowi, kteri zaňcha-
gicé 99 gednu stratenú Dweu wihledáwal podobenstwo
wikládá. a) — Sto lahwc olega, 100 korcow Žita po-
žičal Wladár ten Ewangelicki. — Wi až powčulagsto
len Stá nagraďseg spomináme, a keď wosačo čítáme, o-
bičagne do Sta dočítat sa usilugeme — Počet do Sta
kedi niebol znameniti? Gať znameniti gest, gestli niekdo
do Sta Rokow dožil! Gať wzácná gest wec, kterú nē-
kde lebo wíse, lebo blízko Sto rokow starú nachádzáme,
Počet do Sta kedi nebol Slawni? Gať welikú Slaw-
nosť držíme, keď niekterég znamenitég prihodi Sto-ročú
Památku obnowit môžeme! — pri prvich Radostiách kra-
ginskich, pri Slawnosťách woganskich, na znamenitú Ra-
dost, podla običage wčulagseg Sto ag Gedno Delo wi-
strelené bívá. — Gedno powise! — Ubi zás sa nawrá-
šila, obnowila, abi gaki gest koniec, taki bol ag počátek
na budúcich 100 rokow památki takég. — S tichto teda,

a) Luk. 15.

a tímto podobných príčin Cirkew S. keď wedla príkladu Starého Zákona, w Zákone nowém Jubilaeum, Milosťiwé Leto ustanowiť minila, z počátku každi rok Sti k tomu wivolila.

Prwi bol Bonifacius teho mēna VIII. Rimski Pápež, kteri Roku 1300-ho slawné Jubilaeum nē tak nastawil, ańeb winaleznul, gačo rádńég wedla staršich Enđi hodnowernég Spominki, a Powesťi už pred tim dáwno známe, wěul obnowil: abi podla chwalitebnég, a užitečńég običage každich 100 Rokow w Rime Jubilaeum, Leto Milosťiwé utworené bolo; abi každim, kteri Kofieli SS. Apostolow Petra a Pawla wtom roku, gestli Rimáńsci su 30, gestli prespolni 15 kráté pobožne nasćiwá Milosťi plno-mocńého Odpustku udelená bola, na budúe weli stále upewńil, ustanowil, naridil, tim wieceg; keď sám widel Bonifacius VIII. že niekteri pri konci 13-ho Sto. Letá w ostatńém Roku sami od seba do Rimu putowali, abi seba tam Milosťiwého Leta učasńich ućinili. a)

D padesať Rokow Clemens teho mēna R. P. VI. nē tak na slusni počet Sto-roći, gačo na to, čo užitečńegšē gest pozorugice, pońewáć 100 rokow nē každi dožige; pomimo Sto-roćého — (abi obrazowi swěmu w starém Zákone bolo podobńegšē) w prostred každeho Stoletia w 50 Roku w Rime Jubilaeum naridil. b) Daleg 15. Stoletá Rimski P. Pawel II. na každich 25 rokow ho rozmnožil, a keď pred tim len w Rime držané bivalo, pre tich, kteri tam putowáť niemohli, w nasledugicēm 26. roku po celēm Swěte rozširil. — Pomimo tich, ag Nowo-wivoleni Papeži za sćasťiwē Sprawo-

a) Bonifac. VIII. inter. Extrav. Com. Antiquorum. de Poenit. et Remiss. b) Ibid. Extrav. Unigenit.

wáši Cirkwi, hñeð pri počátku wericim Milosřiwé Leto odesílat, običag magú.

Odkud nase wčulagšé Milosřiwé Leto mže sa powedať Jubilaecum Storocě, Jubilaecum Petadwadcať Rokow, a Jubilaecum Nowého Pápeža. — Které řdiž pre obecni nepokog Wogni pri konci 18-ho Stoleta Roku 1800 ňemohlo biť držané, teprw wčul 19-tem Stoletiú, keď sme wñom už 25 rokow wítkočili, sřřz nowo wíwoleného pred Ľromi Rakámi Řimského Pápeža Ľewa XII. geřt nám w tomto Roku odřlané, wíblasené, otewrené.

Powíse žwíř menuwanich milosřiwich Ľet ag insim časom, osobitnim Kraginám na Ľadosť wířich kraginřkich Wrchnořti, osobitně Jubilaecum udeľit Řimřki Pápeži ňe odporugu, keď to obecně kraginřké, aňebo Cirkewne Dobré potrebuge. — Taketo Jubilaecum, gaťo mnohi swáš rozpamatať sa mžžu (už tomu geřt 31 Rokow) Roku 1795, času teho K. P. Pius VI. na pobožnú Ľadosť Apostolského slawňe panugicého Krála našeho, kteri wždi watsé Duřáři w Pomoci bosťeg, nežli w Šbrogi Woganského zakladal, za řčasťwí prospech ňebezpečněg wogni Francúřteg na Ľeři Ľidňi po kraginách nasich z pokladu Cirkewného udeľil; abi Boh z modľitbami nasimi nakľoňeni (které wicěg mžžu nežli Šbrog), piču ňeprářielow nasich potrel, a Ľilu w kterég duřali, potraťil a) — Ľo ag w Ľkutku pred 13. Rokami — ačľawel wedla Řadi bosťkich ňeřľorřeg, ale tim slawňegřeg — wiplňeně wídeľi sme — od kterého času řtáli pokog poživáme.

Takto wíloženě Jubilaecum wedla prawého Šmířľy swého, nakľoľko Oďpúřceni pokľit časnich prinášá, samo

a) Vide Encyclicam Eppi Nitriensis cum Bulla *Eximia Pietas* ddo 7. Martii 1796. per Dioec. public.

wsebe nisi wicég není, gako kteri kolwel inši plnomočni odpustek. — Mi gestli Milostiwé Leto hodně wibawime, totki Rowásik z pokut časnich, které nám Sprawedelnosť boská naložila po Odpusćeném Hrichu, pred milosrdnim bohóm sebe zrezugeme, kolko bi nám sñich odpusćeně bolo, řebi sme tamti starodáwně ostregšě pokuti Cirkewně náležite wibawili — Čo ag pri kterém inšém plnomočném Odpustku obsahugeme.

Wšak ale ponimo toho, že takěto Jubilaem gest Slawněgši, z wasim Chistáñim wibaweni — wistěm Času, w stěm 50. 25. Roku sa nawracagici, weregñe, a obecñe řkrz Trubu Apostolsku po wšecich Biskupoch Sweta, keomilni, wihlášeni Odpustek; má ono — takěto Milostiwé Leto — estě istě práwá, Slobodi, Milostii, aňeb gako kolwel ináč rečeně užiti, a osobitně wlasnosti; wedla kterich medži ostatnimi Odpustkami gest nagepredněgšě, a ku Duchownému poiesehú Křestianow nagešucegšě. — Widme gich osobitně —

Ponagr w: Akolwel to pri inšich Spowedách wždiki slusñe a welmi užitečne od Wericich jádá Cirkew S. abi Spowedi swoge u práwe sebe naridenich Pastirow wikonáwali a) abi ñekteri Reholñici, a wšeci Mñiški řádněmu iněmu, ponimo gim rowno ustanoweněmu Spowedelñikowi spowedat sa ñesmeli: wčul w Milostiwém Letě ře řazdi wericci, wšeci Reholñici, gedna řazdá Mñiška Spowedi Slobodu dostáwá. Kde chce, kterěho chce Spowedelñiká sebe wiwolii, a Swedomi swoge uneho očiřiti móže.

2. Gestli ñěkdo ř wás, buďto do času buďto na teli řiwot, negaki Slub Bohu učiñil že K. P. do Šasřina, do Dubñice, do Marie Celu řáždoročne pu

a) Concil. Lateran. sub Innocen. III. Can. 21. „*omnis utriusque sexus.*“

tuwat: je ponimo Pátku a Soboti ag we Stredu po-
 žiwat sa bude. Je niekteré dni wári gest, anebo nie-
 ktereho Trúnku požiwat niebude. Je negakú Statuu pre
 Čest, a Chwálu boskú wistawi, anebo niekteru Almužnú
 udeluwat pred sebe wezine — je do istého času, anebo
 niekdi ženíť sa niebude a. t. d. — Takéto, a timto po-
 dobné Slubi, bárs ag s prisahú potwrdené (ponimo Slu-
 bow Keholníkich, a Slubu weitěg čistoti) za čas teho-
 to Jubilaeum, skrz ktereho kolwel Kňaza či pri Spowe-
 di, ci ponimo Spowedí — slusněsgě ale pri Spowedí,
 a skrz wlasněho Farára — nie sice na čisto odpustiené,
 aneb polámané; ale wolačo oblahčené, a na iné mensé,
 tamtim podobné slubi zmeňené biť možu. — Tak tež

3. Pósti, Almužné, Modlitbi, Procešie, a ostat-
 né na takéto Jubilaeum predpisané práce Pokáňá, tim
 kerimbi to welmi tasko padalo, anebo nemožne bolo, na
 iné zmeňiť, anebo ináč dosadiť, pritomné Jubilaeum kaž-
 demu Spowedelníkowi, obzłástně Farárowi z ohledu Far-
 ánkow geho, milostiwě dowoluge. —

4. Su w Cirkwe našeg istě Censuri, aneb Klat-
 bi, to gest: istě Wistupki, Zákazi pod duchownimi po-
 kutami, do kterich gestli bi sa kdo zaplétel, dotáw aňi
 S. Swátosii požiwat, aňi gestli Kňazom gest, inim
 gich posluhuwat nemože, dokád skrz wlasněho Biskupa,
 anebo ag pri niekterich skrz samého K. Papeža od nich,
 oslobodeni niebiwá. — Také gest K. P. (abich zmnobich
 insich len to spomenul, o čom sa wi nenaždáwáite, a
 nie ráž w tom Farárom wasim nepriležiti biwáite) tebi
 niekteri Kňaz bez trogich ohlasěť, bez dwoch pritomnich
 swedkow potagebnie, anebo bez privoľená Farára wlasně-
 ho, niekoho sobásil a). Od takichto teda Censuri (wsal

a) Conc. Trident. Sess. 24. de Ref. Matr. cap. I-0

ale zakážd ešte pred súdnu Stolicu ňeboli odovzdani) takového prestupníka, — gestli učiňenu skrzto bližnému svému krivdu už winahradil, aňeb winahradil hotowi gest — každý Spowedelník za čas Milostiwého Jubilaecum winázaj, a oslobodiť môže. — Sú tiež

5. Ťekteré iasé, iné Biskupom, iné samému K. Pápežowi ku rozhrseňiu zadržané hrichi. — Tak K. P. kebi ňekdo zaswatanim wečitég čistote Pannám násilnost učiňil, a z klásteru gegich ňekterú Mnišku ku Zelésnému obcowáňiu zpedel. Kebi poswácanú osobu duchownú zlostliwe zbil — a iné K. Pápežom zadržané. — Tak tiež Biskupowi našemu Nitranskému zadržané su hrichi. Kebi ňekdo K. P. Rodičow swogich zbil, aňebo opowázliwe uderil. — Z ňekterú w pokrwňem prátelstwe Osobú, aňebo bližem Swagerstwe, w zakázanich Stupňoch nedowoleno Obcwal, a krowo-przňil — kebi ňekterá už zamrhnuté w žiwote Deťa dobrowolne udusila, wihkala a gako kolwel zamarňila; gako ag ti, kteri pritom pomahali, radili, leki, zelini znásali. — Semka tiež patrá: Palati, dobrowolni Mordári, a kteri kosteli wilupali, wiktadli.

Takéto, a timto podobné hrichi sebe zadržagu Biskupi, a K. Pápeži, ňe žebi ňemohli biť odpustené, nebo ten Böh, kteri skrusenich Srdcom, skrz proroka a) zastubil gestli bezbožni činiť bude Pokáni ze wsekich hrichow swogich které učiňil, a zachowá prikázaňi mé — žiwotem živi bude, a ňeumre. A ten Milosrdni Jezis, kteri ňe 7 krát, ale bárs ag 77 rázi Hrichi odpustat dowolil b) wiceg námi odpustiť môže, ňezli prewiniťi krehkosti nasa. Ťe prawim preto zadržané su takéto Hrichi Biskupom, a K. Pápežowi; ale

a) Ezechiel 18. 21. — b) Mat. 18.

preto, abí sme ag skrz to prestrašeni, od takých Hriehow boli oddáleni.

Wčul teda — w tomto Milostiwém Zele — áetres ba nám do Rimu, za Biskupom pisat, putumat, a ga kofolwel ináč sa unumat, wčul každi Spowedeláit w gaelich kolwel hriehoch, gestli ze skrusením a dusanlímim Erdeom kñemu pristúpime, tuto doma, w J. K. nás obgati, a stimi statkimi Slowmi póřesí móže „Dufag Si nu odpustěagú sa tebe hriehowě twogi. a)

A ito sú hle Milosti Jubilaum wlastně, které ho medzi ostatními Odpustkí powisugu. — Wsáť ale (čo os nich wseči zřetedelně wedeí máte) Milosti takéto len tím sú udeleně, které hě len ákterú knich skrz Jubilaum obdržat čcegu; ale ag celi Pño-mocni Odpustek skrz wě baweně wseči predpisaně práce zaslužit sa uslugú. —

O hognosti! O Milosti! O scedřě pre nás Milosti wě Zeto! w kterém wiskacugu Studáice Wěd žiwich, abí sme sa občerstwili ku žiwotu wěčnému!

Magmilegší Wogli! Obnowme sa w tomto nowém Zele w Duchu misli nasich b) — Prigmime ho pobožně, hěbo Křestáni sme, které zásluži P. N. Pollad wířoko cíime. Prigmime ho poslusně, hěbo Katolici sme, které hě ta čo sa nám wídi; ale to čo nám Běh skrz Cirkem predstawuge, za práwě držime. Prigmagme ho wdáčně, hěbo hřistřici sme, které Milosti geho — zwlastně wřichto nas kazenich časoch — welmi potrebugeme.

Wě, gaťo bi sme mi takého práťela obgimali, které dostanúce od nás — keď bohatsě sme boli — áegakěho ročitého platu podpisi: potom keď žúženich nas wídi, uznagice hědostatečnosť nasu, lebo nám bi gich celkom daruwal, lebo len zmensil. — Gaťo bi sme kolenski hobilí

a) Mat. 9. 2. — b) Ef. 4, 22.

za takim milostivim Pánom, keď bi on wistupek nás, kterí wedla fraginského Zákona Potupu prinášá, a welmi tasto odpusteni biwá, na prosbu nasu odpustil, a w skriže udušil!

A hle Zárúci Mogi! wčul gest prám ten čas — w kterém J. K. podpisané gemu sřz nás Slubi zmensil, mesto 100 lahwic olega 50; mesto 100 křowců Žita 80 prigimat hotowi gest a), wčul gest ten Čas, w kterém powoláwá nas Král abi počet snami kládel: a chce nám ti nagwatě Hřichi (10,000 Hřiwěn) odpustil! b)

K. M! Strašlívě gest upadnutí do ruk bořkich, mluwi S. Pawel Apostol c) — lepsě gest Slubi řeslubowat, nežli učineně Bohu neoda dáwat. d) Preto zeberme, skřsme Slubi naše. Spočtugme z Hřichow, w trpkosti Duse wsecki Roku naše e) — Učeme řáim: do tehoto milostiwého Zeta, kđe nás obřizenich oblachči, a do rani našich nalege olega ag wřina — pri tomto ale wseckém na ti Slowá, ktere pri Roku Jubilejském Boh Ludu Izr. powedal, řezapomeřime „řechegie suřuwat Spolu: Bratrow wasřich — Peřize twoge nebuřes dáwat na užeru — Nebuřes prigimat užeru od řeho, obi řiwi mořhel bi Brater twog učeba, lebo milostiwě gest Zeto, a rok 50. f) abi řnád pri uskřg Milostři Zeta tohoto řepřihodřilo sa to snami, řo sa řtalo z řeuznalim tim Sluřebřnikom, kteri po odpusteném sebe sřz Pána welikém Dřhu Spolu. Sluřebřnika řwěho pre 100 přeřz zadřisal u S. Matuřa w 18. Kap. Amen.

a) Luk. 16. — b) Mat. 18. — c) Zřid. 10. 31. —
d) Eccl. 5. 4. — e) Isa. 38. — f) Lev. 25.

K a z e ň 5 = t á.

Uslugte są Bratri abi ste strzewa dobre Skutki iste
waje PowolaŇi, a wiwoleŇi uciŇili. a)

Ne wzdicki gednaŇo datu sebe z wiŇoka moc Cirkew
S. potrebuwala — Ňe wzdicki na geden Spšofob wericim
Odpustek udeluwala — Ňe wzdicki zgednakich pricim do
pokladu sebe zwereneho nieskonceniŇich zaslub P. N. J. K.
i Swatich geho, ruku puŇcala, abi poŇaŇi nase napo-
mohla, abi wiedzwiugicę zdrahęg tęgto pokládaiice pe-
Ňiz, sprawedelnosci boskęg Dłhi nase doplatila, dosadila.

S počatka Cirkew S. len tim udeluwala Odpustek,
kterich lebo slabich, lebo we Wikonani poŇaŇa usflow-
niegich, horliweggich spatrila. Alebo ag tim, za kterich
Mučedelnici Cirkwi, u Biskupow prosbi skládali — wie-
deli sme to w predestlich Rečach inogich ze Swedectwa
SS. Otcow. — Wideli z Prikladu S. Pawła w Listie
1. a 2. ku Korinthom, kde krm prznikowi temu Korints
skému, ktereho predtim odewzdal Satanášowi ku
zahubeŇu Zela — to gest ku pokutám zewnitnim b)
— Potom o dwa roki, keď widel geho horliwosti w po-
ŇaŇu c) to, čo mu esce s poŇaŇa schádzalo w měsie P.
N. J. K. odpustil, abi snád prawi pre weliki
Zármutek Ňezahinul, a nezysal.

Štefkorsęg počna od 10. a 11. Sto-letá Cirkew S.
OdpusceŇi pokuti, či s plna, či z Ňekteręg Stránki ag
tim podávala, kteri Ňečo spassitdelného a pracowitého
pred seba wzali, aŇebo wolačo us Cirkewnému, us kra-
ginskému obecnému Dobřému potrebného uciŇili. — Tak

a) II. Petri 1. 10. — b) I. Kor. 5. — c) II. Kor. 2.

K. P. kteri ku Wiboguwánu Swatich měst — až powču-
lagsto wedla Südow boskich w moci Turka powstawenich
— lebo sami boguwali, alebo len na potrebně útrati
Wogfka napomáhali — kteri pre čest, a chwálu Bosku
kostíli, pre Reholnikow Klásteri, pre Chudobnich Spítá-
le, pre pocéstnich Hospodi stawali, zbuduwali, fundu-
wali — kteri hrob, a swatě Slapage P. M. J. K. na
Hore Kalwarii w Jeruzaleme. Kostíli SS. Apostolow
Petra a Pawla w Ríme. Alebo w Zemi Španihelskég
hrob S. Játuba w Měste Compostelle pobožně nasciwili
a tak dál.

Čo wsecko (bárf zle, a poseřile posudzugu Odo-
pustkow nasich Šepráteli) gestli w tichém Duchu roz-
wážugeme, zdobrim Srdcom, w prawém zmyslu hore
wezmemo: za dosti pracowitě, a zaslujiwě; ně ale za
lupežne, a powerčliwě — gako oni chcegü — za hrički
Dostřičiěni pokládat mosime; bars bi sa ozag kže tu (čp
po tak širokém Sweie, za tak mnoho Sto rokow, kist
downěho biě nemost) negate šeporadki pri takowich Odo-
pustkoch boli pritrařli.

W dalsich časoch, obzřástke w tichio poslednich třech
Stoletách eřce bliže škloňila sa z Odpustkom šwogim ku
klesnutému křesťanstwu Cirkew S. abi hřiřnikow pozdwi-
hnula, křatsü Cestu ku Pokáňu powolala, w peňnich čno-
řtách winula, a w prawém náboženřtwi upewňila — až
po wčulagsto pre šekterich Slawnosii Cirkewnich richlě,
a pobožne nasciwěni, pre šekterü Modlitbu, pre negaki
Pöst, pre šekaku Almuznu, ašeb ině dobre skutki Odo-
pustek udelii hotowá.

Pokročme už bliže ku předřawžatü našemu — Čo
žáda od nás w tomto Milošiwém Roku Cirkew S.? Ša-
kě dobre Škutki, ktere práce nakládá: abi sme sa wču-
lagšich Milošiwěho Jubilaecum Pmo-mornich Odpustkom
hodnich učinišli, to gest Odpušćeni Pokü časnich, i řer

katnimi Milosťami geho, sebe zastúžili? — Krátká Od-
poveď na Diásku túto bude dnešné naše Rozmúvaniu —
Len prosim za bedlivé a trpezlivé pozorováni. —

Opaterná hospodárka, werná we Winárii J. K.
Wladarka Cirkew S., ňecheegicé skrz to moc swogu
roztruswat, aňebo wážnoŝi Odpustku čo to nagmensém
Steble zľachčuwat (lebo ňemôže biť nagmilegŝi mogni čnosť
Odpustkow premeňená, zmeňugú sa len mrawi naše) abi
gako mudrá a starosliwá Matka, ňe wedla starodawnég
običage, ňež wedla zmeňenich w rozličnosťi času mrawow,
Spaseŝi zwerenich sebe Diteľ tim istegseg wihledawala,
na sűcegŝi ku wčulagŝim običagám Spůsob k Sinom swo-
gim sa nakľoňuge zűemocnimi Nemocná, wŝeckim wŝecku
učičená. a) — A keď od tamtich (Starodawnich wercich)
ostré Pokáŝi wihledawala; w tichu weloč, abi náš z
Milosťu Odpustkow potěsila, o mnoho snadűegŝe, a krat-
ŝe Pokáňá Práce predpisuge.

Tak hle wčul: Opradivé skrz prawú Spo-
wed Pokáňi. Hodné Wel. Sw. Oltárnég pri-
gimáŝi — po stirech Stáciach 15 krát putu-
wáŝi — krátká Modlitba — mali Póŝt —
mensá Almužňia, sú wŝeckí Milosťiwého Zeta tehoto
práce — napominagme seba k ŝim osobitűe. —

Ponagrw: Máme skrz wernu Spowed o-
prawdiwe Pokáňi wikonat. — Ťeŝi tuto doŝt
len ze Balmistom zwolat: b) Tebe Bože saměmu som pre-
wiŝil, a zľe pred tebu sem učičil — od tagnich Hri-
chow mogich očiči mňa Paŝie! — Ťemá tuto biť doŝt
len gaku kolwel krátku Spowed wikonat — ona ma biť
ŝtu pilnosťu wibawená, gakobi bola posledňá w Žiwo-
bitu našem. — Sluŝi sa abi bola Generálŝká, to gest,
Obecná, i ŝ predeslich Spowedi watŝe hrichi opakugicá.

a) 1. Kor. 9. 22. — b) Zsalm. 50. 18. 15.

Nagmilegši Mogi! keď niekdo w nebezpečnég ňemo-
ci leži, ňe len Zimnicu do kterég wčul upadnul, ale ag
skriti, zastarani úraz Eekarowi wigawuge. Ašnaď až po
wčulagško žere Swedomi nase čerwiček, bárš sme ho w
predeslich Spowedách dopichali. Ašnaď ňekterú Spowed
lachkomiselnie, z ňekterég stránki nedokonálu sme odpra-
wili. Ašnaď wolačo od Mladosti — čo tedi pre Newe-
domost sme nepoznali — teprw wčul keď do rozumu sme
prišli na Erdeo nám chlope.

Krestáni! wčul gest čas, w kterém i zastarané Na-
ni scašliwo zhogené, i takéto ňespočogné weci na weli
fnadno môžu biť odložené. Nebo mluwi o ňom Pán
,wčasu w začném uslisal som iebe, a w Deň
Spaseňá spomohel som iebe — hle wčul čas
w začni. Hle wčul dňi Spaseňá! a)

Preto Zárnici mogli nagmilegši! prw ňežli oznámim
Čas, ašebo Porádek Spowedi tégto, chistagme sa pomá-
li — Posadňime sebe wedla napomenutá Izaiáša Pro-
roka b) gako Holubica premislagice w Pánu — a roz-
pominagice Gemu wsecki roki nase w horkostí Duse na-
fég. c) — Nebo gestli wiznáwai sa budeme
hriči nase — wedla ugisteňá S. Jana d) — Wre-
ni gest a Sprawedliwi Boh, abi odpustił
nám hriči nase, a odcistił nás od wsečkég
neprawostí. — Ei zatád, priwečimi ku hrišnikom Bo-
že! predegři nás z Milostí twogu — Obráť nás Pa-
ne k sebe, a obrátime sa: obnow dňi nase,
gako boli od Počátku! e) — Po takto wibawenég
Spowedi nasleduwai bude

2. Hodně Wel. Sw. Oltárnég Prigimáňi —
Powidal som hodně Prigimáňi; abi ten J. K. kteri

a) Isai. 49. 8. — II. Kor. 6. 2. — b) Isai. 38. — c)
Tam. 15. — d) I. Ján. 1. 9. — e) Pláč. 5. 21.

gestli čee može nās očišiti a) kteri gest gebini prostre delník nās u Boha Dtea b) — ně len knám pristupil, ale ag w nās prebival, a mi w ňom. c) — U preto abi ste mohli mať Stránku sáim, pred slawnim tim Dáom w kterém wás ku wečere tégto Jubilarškég powo- láwai hudeň, skládagice staré Kúcho wase, ňezapomente prepásai seba z Kuchníkom Newinnosti, aňeba nalát do Medennice wodi Polána, abi ste zmili ně toliko nobi, ale i Kufi, i Slapu, i ostatné Udi kterimi ste zhrěsili, a witrasi s tamim Kuchníkom Swedomi wase. d) — Skúste predne sami seba, a tak stoboto Chleba geće, a s kalicha piće, abi ste hadne rozwojagice Zelo a Krew Paňe e) bžpečne plni z Dúfanliwostu křemu ze S. Pe- trom powedať mohli „Paňe ti wiš že milugem teo ba. f)

3. **Mosime po Stirech Stáciách už zná- mých** — Patnási krát pobožne pátuwať. — Teo da se len gako kolwek pobehat, ale iicho, pobožne a- spoň za maličku Stwri. Hodinku pri každeg sa pribawi — U to stee za 15 dní, teda každi Deň osobitne, či ráno či odpoludná; či samotne či s Processiu Žársku — wse- do geduo.

Chudobné tito Stácie wiznamenáwagu bohaté tamti Kosteli Rimanské. — Dni su wtomto času pre nās ti prichilné Mestá g) — do kterich kdo utekal: buďe ně len Smrti, ale ag pokuie Hrichu ugde. — Dát su nám gako ti plari, které wistawil Dtec nās Abraham na Po- li Sichem, a na wrchu Betel, keď z Kostazu božeho wisel ze Zeme Húr do Zeme Chánaon, abi sa modliwal priňich Pánu. h) — Dni su Památka tich Prašelow božich i našich, kterich hognost w Poklade Cirkewném

a) Mark. 1. — b) I. Timót. 2. 5. — c) Jan. 6. 57. —

d) Jan. 13. — e) I. Kor. 11. — f) Jan. 21. 15. —

g) Jos. 20. — h) Genes. 12.

Rožená Chudobu nasu w tomto Milostiwém Leie doplnuge a). — Stácie tito su Egeň tich Swatich, kteri ag s Egenom swogim (gako wime ze Skutkow Apostolskich) mnohe zázraki učinili, a nemocnich uzdrawuwali. b) Ká-
 Vi teda NN. mogli, schilugme sa pod Egeňki tito, w sak
 tež slabi, a nemocni sme! — Pri každég tégto Stácií —
 a ně kde kolwek inde — máme wikonat:

4. Krátkú Modlitbu. — Gestli ně wiečg, pri
 nagmeňeg 7 Otčenásow, 7 Zdrawas M. a 1 Werim
 Boha. Na tu gedňae Intenciu, a na ten Umisel Cirkwi
 S. Abi Böh Cirkew S. powisli, neprátelow gég poňi-
 žit, a wikorenit. — Abi Kráľom a knížatom křestanskim
 káli Pokog a Swornosti dai. — Abi wsekěmu Ludu křes-
 tanskěmu Pokog a gednotu, i wečné Blahostawenstwow
 udelit ráčil. — Nagpredněgse w Žiwote nasem Potrebi!

Zakáto sceli Cirkwu zgednotěná s tolko Millionow
 Ludu Modlitbami spogěná Modlitba, wěrice Duse! ne-
 mōže bit Bohu kemilá. — Wěil tehda wěil obrátme Mod-
 litbu nasu gako Zápal pred obličagom Páňe. c) Něk
 gest podwihnuti Kůľ nasich, gako Dbeta Wěčerná! —
 Wěul pozdwiuhugme hlas nás ze Zalmistom d) Páňe
 wisliš modlitbu mogu: a wolani mě kěbe priš
 — wěul pitagte, a dostakete, abi radostí wasa
 b ola Plná. e).

5. A naposledi — wedla Žadostí Biskupa naseho
 Nitřanského, která lebo gest Kada Otea naseho, a Pa-
 skira naseho, tu istu poslušnost, gako tam ten Esiť Aposa-
 tolski od nás zasluhuge; ku wsekěmu temu este přibáme
 sebe po tri kterě kolwek Páťki Cirkewni Póřt.
 — A zmeranú wedla Možnosti Almužnú — něbo
 NN. mogli wedla Swedectwá Zobiása f) Dobrá gest

a) II. Kor. 8. 14. — b) Skut. 5. 15. a 19. 12. — c)
 Zsalm. 104. 2. — d) Zsalm. 101. — e) Jan. 16.
 24. — f) Job. 12. 8.

Modlitba s Póskom i z Almuznú — a blahosla-
veného nazíwa Zalmista Dáwid kteri pozoruge na nudz-
ného a chudobného; ňebo w Dni zlé m wistobodi geho
Pán, a)

Hle R. M. M. ! tito su wsecké práce, kterimi ho-
ně Pole Milosliwého Roku wculagsého zezat, a do Sto-
dól nasich priměši můžeme! — Ah hogni, šcedri k nám
Pán náš, a Boh náš!

Wšak ale, čím menšě sù tito Práce, tím mosime
bít pri nich pozorňegši, a usilowňegši. — Sñich bez rozsu-
dená Spowedeláika, aňebo wlasného Zazará aňi len ged-
no chibowat nesmi. Dni w tom istém čase, kteri pred-
pisani gest — teda len w tomto Pól roku — a šie prv,
aňi posled, mosá bít wibaweně. — Mi gich z horliwo-
stú Pokáňá, a s celú Pobožnostú wikonawat máme. Še-
bo gestli len gedno preučháme, aňebo šedokónale wiba-
wime, wsecko ostatně bude darebně, a štraňeně.

Preučhat ale šnemözem R. M. ! abich pri tégto Pri-
lezitostú pre buducú wasu Wistrahú ešte wás šenapomenul:
abi šte tím 100, aňebo ag 1000 Rokow Odpustkom,
gako ag tím, kterě ša šegakég Modlitbe, šekterému D-
bražcelu, aňebo iněg šegakég Weci pripisaně nachádzagú,
a ašřad ag medzi wasima Kulkama potřagú, šie tak lah-
ko werili, zašad toho hodnowerně Šwedectwo maš šebu-
dět; aňebo takěto Odpustki od Ludí wiceg šeymelich, šku-
pich, šlamliwich, šezli práwe pobožnich običagňe bhwagu
podšřčeně, abi tak Lud obeeni šklamali, a Modlitbi a
Dhrázekli šwože tím šnadňegšeg popredali. Prošti tímto
už šekdi ag Šnem Šridentski ša ponosowal: „šie šřz ta-
kichto Ludí Měno Odpustkow rušaně bhwá.“ Mőžete šie
takě Modlitbi ša modlit aňebo bohobogně sù: mőžete takě
Weci w Ušiwostě maš šiebo žlě šeňi sù, len žaden pri šich

a) Zsalm. 40. 1.

Odpustkov poverčive nehladagie, uspologeni sŭce s timi Odpustkami, které pri takichto Priležitostách, jako Dnes Cirkew weregne udeluge, a podává. A tohle ge, čo pre budúce Wiskriháni wase za potřebné som uznal wám predložiti.

A wčil už zatvorim Keč mogú — snád, trufám, kist som nepreňchal čo bi sem prisluchalo — zatvorim ale štim istim Klúčom, kterim som gu otewrel „Bratři mo gi usilugte sa: abi ste skrzewa dobre Skutki — zwis predložene Práce pokáňa — iste Powolaňi wase a w iwoleňi do tehoto Milostiwého Beta, učiňili — wfeci sme o wfem sem powolani: dal bi Böh abi sme boli ag wivoleni. Budeme ale s Pomocú boskú ag wivoleni, gestli budeme w tom, čo som kázal poslušni, uslŭwňi, ag horliwi.

Oh yať welikt gest rozbil medzi Prchliwostiu ľudskú, a prchliwostiu bosku! — Keč někdo Pána swého pohorsil, zdalij nemost dlho sa trápiť, a čakáť? mnoho dyditi? a profit primlúwcow, Patronow zhladáwat? wseligaké Kunsti a Spôsobi wimisláť abi rozháwawého Pána uisil, a k sebe zas nawratil? — A w čom zábezalo to přewisněti? Asnád na nenžiwánem predtim Slowecku, na neopaternem negakem Učinku, alebo na některěg malěg nedbandliwosti! — Káf ale z Bohem našim zmereni wotomto milostiwem Roku čo kostuge? Některě krátke Cwiceňi w Učinskoch Nabozenstwa, a to este ag len tedi, kedl nám bude nogpriležitěgse! — J! zdalij bi nežhresil proti Duchu S. zdalij bi nebol sám swog nepřátel? zdalij bi neposlápal Spaseňi swoge: kteribi wčulagsú Milost postmesne opowrhnul, dobrowolne zameškal?

Štastliwi sme D. K! Blahostlaweni kterim odpustkeně sŭ nepřáwosti, a kterich zakritě sŭ Hrichi! a) — Ke, bi škritě Hrichi nase na wch wisli, lebi boli předkšesenz

a) Zsalm. 31. 1.

pred Swetskú Wchnost: zaište ňeboli bi bez ostrég Pofuti preňechané. — Wěil ale wsecki odpúšća nám Böh, wsecki na weli zakriwa pre Malické seba samich karháni. — Co žáden inši, geďine Böh učiniť móže. To kňemu samému prisluchá, a len gemu slusi, kteri gest Diec wseho Mitosřdenstwá, kterému tať snadno gest powedať „Odpúšća gú sa tebe Hrichowe twogi, gaťo powedať „wstáň, choď, a ňechceg wicég hresíi.“ a)

Preto M. mógi, gaťo šie wźdički boli poslusni — Slowá sů S. Pawla — žbázňú, a ze Strachom pracugie w tichťo dňoch — o wase Spaseňi. b) Sluźite Pánu ze Strachom, a plesagie gemu w Bázňi — Pochiíte — wěul wám předpisaně — Cwičeňi abi ňekdi ňerozbhnewal, sa Pán, a žhinuli bi šie z česti sprawedliwěg. c) — Ši medžitim Bože profime ieba s Cirkwú S. — předchádzag s Pomocú twogú Čiřekú nase; abi sme w tomto Milosřiwěm Roku Modlitbi a práce, kterě sme siebú započali, siebú i scastliwe dokonali: Amen.

K á z e ň B = t á.

Šiřť teda ňeňi už wěul ku Zatrataňiu tim, kteri sů w Kristu Jeźiři, kteri ňe wedla Čela chodá.

Kim. 8. 1.

S. Pawel Apostol w Lisťe ku Řimanom w 8. Kap, z bezpečnú Wirú uisřuge: že wseći ti, kteri sů w K. J. to gest, kteri ku Kristu sa obrátili, wiru geho prigali; kteri pokřšeni šuce nowěho Čloweka w K. J. na seba

a) Mat. 9. — b) Fil. 2. 12. — c) Zsalm. 2. 11. —

slušte napomenuti, které vám podával buďem w Kristu J. P. N. — Dznamim 1) Kterim može být udeluwani Odpustek? — Napomenem 2) gako pripraviti sa mošime abi sme Odupustkow takichto hodnich ag učasnich w Skutku i w prawde seba učiinili? — Len prosim bedltive pozorugie.

Gakokolwek SS. Swátosti ně každému Člowekowi možu být posluhwané; tak ag Odupustki ně každému možu být udelené — Milost Odupustkow može být udeluwaná len tim, kteri su pokřšeni, w Jednoie, w Poslusenstwe prawěg Cirkwi našeg Kimskeg zetřawagici; — Ně ale Židom, Turkom, Pohanom, kteri něni sů Pokřšeni. Ně kacirom a rozličnim od Cirkwi gedněg odtržencom. — Něbo kd něni sů pokřšeni, něni su tedě Kristowi. A bářsi bi boli pokřšeni, pre neposlušnost wiři sů odtržnuté; odwržené lid: od gednoti Žela. Čudzi sů, prespolni, něni sů Domáci Cirkwi. — Preto gako we SS. Swátostiách, a w ostatnich dobrich Skutkoch žádné obcuwání Cirkwne s nami nemáu; tak aši milosti odpustkow učastni být němžju.

Němože být tež udeluwani Odupustek, malim Dítám které ešte Hřichu nepřeznawagú. Aši Bezrozumnim Bláznom, ašebo w Mislí welmi zmotanim, bářsi ináč pokřšeni sů, a nepřeznawagú preto být Dědici Krista, a ldi Cirkwi — Lebo, kde něni Rozumu tam němžje být Hřich. Kde něni Hřichu, tam němžje být Winna. Kde něni Winni, tam němžje být Pokuta. A kde něni Pokuti, tam němžje být Odupustek, kteri rowno na odpusceňi, ašeb zmensuwání Pokuti Hřichu záleži. — Čeda ti, kteri niewládnu rozumom, aši s Milostí Odupustkow wládnuť němžju.

Čo powim o tich, kteri už s přítomněho Weku po wizečeném Žele na budúcu Wečnosť sů přeňšeni? — Si sčastliwi Bratři naši, kterim už zetřel Boh wseliké Slži

z Dcu gegich, prigati už do šťastliwego mesta, do kterého
 nísti postworňeného weist nemôže; w kterém (gako wipisu-
 ge S. Ján we Widenú swogém) a) wsecki prwné Weci
 pomínuli, w kterém není wicég Smrti ani kwileňá, ani trifu,
 ani bolešti wicég; tito prawim Práтели nasi i Boži, prespewu-
 gici radostnú Pisen nowú pred Trunom Boha, a Baránka, ga-
 ko žadněg modlitbi, Pomoci, Primluwi, tak tež ag Milosii
 Odpustkow od nás nē len nepotrebugú, než radneg u Boha
 za nás sa primluwagú, nám spomáhagú, keď modlitbi nase
 s plačom, b) Bohu obetugú. Keď každe dobre nase Sku-
 ti, Práce, a Pokáňi, gako luběžnú Wóňu w drabich Ná-
 dobách pred Trun boži predstavugú. c) —

Druhím na Weli už nēšťastliwim, bivalim též nē-
 řdi Bratrom nasim, kteri bez Bážňe, bez Láski, bez Mi-
 losii boškég zemreli, kterich zahodil Boh od Zwári swo-
 gég do horúceho Gázera Dhňom a Sirku d) tímto pra-
 wim Zatračenim žaden Odpustek ani udeluwani biť nēsmi,
 ani wicég osožit nemôže; nē len preto, že Dēdictwo swē
 Máriaotratňe zmrhali e) — a prestali biť spolu ũdi na-
 se, ũdi z ũdow Krista: ale ag preto, lebo keď nemali o-
 lega moseli zhasnúť Lampi gegich na weli e) a keď nē-
 mali Rucha Swadebného zawázaniami rukami uwrženi sú
 do Zemnosti zewňitnich, kde gest plač, a Štripaňi Zu-
 bow f) kde wicég nísti s pomóci nemôže, kde wedla spra-
 wedliwego Sudu, a neomilného Swēdectwa Krista „E r-
 wik gegich nēřdi neumirá ani Dheň neuhása“ g),

Môže ale Cirkw S. z Odpustkom swogim napomá-
 hať ti Welu Duse w Nádegi J. K. zesnuté, kteri pres o-
 žistwom Dheň w kterém piše S. Pawel Ap. este maličko
 prebehnúť mosá. h) Môže prawim; Nebo Swaté a spa-
 sitedelné gest Pamatuwáňi modlit sa za Mrt-

a) Zjav. 21. 4. 27. — b) Jób. 12. 12. — c) Zjav. 5. 8. 9.

d) Tam. 21. 8. — e) Luk. 16. — f) Mat. 25. — g) Tam,
 22. — h) Mark. 9. 45. —

w ich a) alebo wedla Článku Wiri, W se ch S S. obcuwa ſi
 mōžeme gedn za druhého doſticiſniť, ſiebo aſi w Stawe
 Miloſti, w gednoſte, a w Láſce ſ nami ſpogeni, w náde-
 gi iſtég bliže priſtupitiť k Bohu wždy zetrwáwagi: ačkolwek
 do Času w tom probugicém Dhni gaſo Zlato ſeba ſkuſitiť,
 Spini, které gim z márnosti Sweta kde tu pozuſtali wi-
 ciſitiť, ano celé Delo Stawáſná gegich Slowá ſu S. Pawla
 b) od Stržňow, od Sena, od Slami, od darebného Drewa
 wipáliť, to geſt wſeci Ucinli a dobre Skutki ſwoge, gaſo
 pekné Žito od darebnég plewi eſce oſlobodiť moſá. —

Medžitim — čo wſeci dobre rozumegte! — Keď
 Cirkew S. Duſám w Dciſti udeluge odpuſtel, ſiehladá
 ſebe priwlaſniť gaſuſi Moe nad Mrtwimi které ſiekdí ſie-
 mala. — Ona ſa len chce za ſie primluwať: lebo ſieſi
 powedané gaſokolwek „čo kolwek rozwážete,“ než
 rowno powedal Kriſtus u S. Math. w 18. Kap. Čo kol-
 wek rozwážete na Zemi. Teda ſie w Dciſti, len na
 Zemi. — Preto keď Duſám timto udeluge odpuſtel, a
 Wericim ſwogim abi iſté Modlitbi, a dobre Skutki za
 mrtwich obetuwali nakládá; ſieciſni to na ten Spōſob,
 gaſo pri Žiwich, abi gim Pokuti očiſtowé rowno rozwá-
 žala, daruwala, a rowno odpuſtiła, alebo zmenſiła, ale
 čiſni to na Spōſob oroduwáſná, abi ſa u Boha za ſie pri-
 mluwala, tať gaſo ſkrz které kolwek inſé Modlitbi. Ke-
 rim eſce zwereni ſebe Poklad Záſluhi P. N. J. K. ku Do-
 ſti: Čiſneňu dokládá.

Odkud Werici Mogi! geſtli ſiekdí ſliſať buďeie: že
 Cirkew S. K. P. 40 dñi Duſám očiſtowim Odpuſtel u-
 deluge: to ſie moſtie tať rozumetiť, že gim rowno 40 dñi
 ſkoho očiſtowého Dhnia odpuſcá; ale to wyznamenáwá:
 že Cirkew S. ſkrze Modlitbi, Poſti, Umuzně, a iné

a) II. Mach. 12. 48. — b) I. Kor. 3. 12.

weričich Swogich bobrě Skřiti Boha prosi, a zjereni sebe Poklad² neskončenich Zaslubi P. N. J. K. Bohu za nie obetunge, abi z uloženič očistowich Pokut toľko Dufam tim milosime odpustiť račil, kolko bi gim odpustiť, tebi sme lebo mi za nič, lebo oni sami na Swete tomto za 40 Dni dostičinili. — Boh ale medžitim kolko chce a gako chce gim odpusća. D com mi niewime, a preto ag wiečg krát takito odpustek, — anebo primluru, — po kterež ktomu dopusteni gest — za nie obetuwat mōžeme.

Co? — zdatiž toto nēni prawī, katoličī umisel? zdatiž swime pochibuwat aieb powēdat že toto gest darebnē, a Dufam tim neužitecnē? Keď wime že K. J. stupil ag do Pekel — keď silnē Dufamī mame že K. primluru, a Drodowanī Cirkwi S. wiľliť, kteri gu gako wiľtupugicu k sebe krasnū niewestu swogu, werne miluge, a kteri zaslubil „začkolwek prosiť buđete Dtea we gmene mogem: da wám? a)

Keď sme poznali tič, kterim mōže biť uđeleni odpustek, wiđme zas gako mame biť pripraveni, abi sme boli odpustkow Cirkwi, obzľastne wculagseho odpustku Jubilegseho ag hodni, ag narozag učasni.

Ponagpraw: Mōsime biť w Stawe Milosři boskēg. — každy Odpustek gest Milosři — Milosři teh Milim, a wzacnim uđeluwana biva, Cirkew sice wsečich Hřisnikow sem powolawa; ale Milosři Odpustku leni kagleim, z Bohom zmerenim uđeluge; zatwrdlimim, negaticim odepira — každy hřich tasi Smřt gest. Kdo zosřawa w hřichu, zosřawa w Smřti. Mrtwemu, kterež Bekasřtwa (ktere odpustki) osožit mōžu? — Wsade praw odpusća sa hřich, potom aź pokuta. Keď odpusća sa nam hřich nawracame sa do Milosři boskēg: keď odpusća sa po

a) Ján. 16. 23.

luto, dostojáme Odpustek — Etda prv skrz pravě Pokááni od hriehu sa očistii, prv skrze opravdivou Lutoš z Bohom sa zmerit, do Stavu Milosii pokojit mosime, potom až Odpustek, oblahčení Pokuti časnich dostaneme. — Preto ag pri wěutagsich Odpustkoch Rim. Pápež to předně od nás žádá, a w Listě Apostolském zretelelně dokládá, abí sme boli wispowedani, boli skruseného, a ztřeného. Srdeca.

Po druhé: Mosime uložení Učiněi pobožnosti, a dobré Skutki ználezitú Pobožnostíú, a spobožnú pilnostú odprawit. — Preto při wěutagsich odpustkoch mosite — gako us wite — opravdivě Pokááni skrz wernú Spowěd — w kterém chcete kofele, a u kterého chcete Spowědeljika — wikonat. Wel. Sw. Oltárnu hodně geden krát prigmat. — Ustanoweně Stácie patnásti krát, každý deň osobitně, stihim Duchem nastiwit. Při každěg Stácii za powisení Cirkwi S.; za wikorenění Kacířstwa, za Lásku a Swornost káňzat, za Spokogně celého Ludu křestianského Sprawowání, a Spaseni 7 krát Dčenás, 7 krát Zdrawas Maria, a gedno Wexim Boha pobožně sa pomodlit. — Po tri které Kolwel Pátki sa postit. A nekteru wedla Možnosii možli Almužnú potřebnému udelit.

Po Třeti: Mosime okrem Odpustku wedla wseckěg Možnosii za hriehi dostičiněi uikdi nepřestáwat. — Cirkw S. hñed od Pačátku málo kedi wsecki Pokuti daruwala, a kedi nekteru castěku odpustila, to len tím učinila, kterich welmi horliwich w Dostičiněu spatřila — Neñi umisel Cirkwi ag powěulogstě pri Odpustkoch (báň Plno-Mocnich) od wseckého Dostičiněu Sprawědnosti bozkěg nás ošlabodit. A přeto i wěul ag pri Odpustkowich Spowědách istě mensě Duchowně Pokuti nalládat nepřerěchává. — Dna len hca NN. Magi, na kolká nám schábza, s pohladu swěgho desádit, a Slabost našú posilait.

Odpustki nase sú len Horliwosti Počána odpata, kterú len ten bere, kteri gu strz horliwě Počáni zastluhge: — Sú gako negaká Almužná, která gediňe potrebnému hodně udelená biva — Zajste, tebi Cirkew z Odpustkami tak miňila, ona bi te Spasení wihledawala, tež radněg leňiwosti nasu chowala. — Zentrát kazdi bi smelšeg hresit, a sebe zlahčiti mohel, pogdem, prawi, k Spowedi, a bude mi odpuseni hrich, i Winna geho pokuta wečna. Zaj pogdem na Odpustki, a nemám sa čo obawat pozustalég časněg Pokuti.

Preto M. M.! — abi ste snád nesklamali sami seba — zakád Zelo wase tak súce gest ku počánu, gako bolo ku hrichu — Zakád udi wase tak slúžit můžu Sprawedelnosti, gako slúžili Nesprawedlnosti. Zakád este toľto wám pozustáwá wládi ku Dobrému, kolko wám státiľo ku Zlému; isti biť můžete že este Dlužnici boži ste.

Sá — může seba tu některi studeni krestan pomistit — gestli gest tomu tak; načo že mi gest ten Odpustek? w čom mi on pomáhá? w čom osoži? — W tom ti pomáhá, w tom osoži, že Dostičiňeni twoge strehlosti ludškég nedokonalé doplauge, slabě posilauge, ktiwě napravuge, zlámaně obnowuge, a bobu milegšě čiči — w tom ti pomáhá, že keď Dlh twóg R. P. 100 grosow, kteri Sprawedelnosti božkég lebo na Swete toľto, lebo na Druhém až do ostatněg Babečki wiplatiť mossi, tuto stwěho wiplatiť, nestáčiš; takěto Jubilaum, takito Odpustek podáwá tebe z pokladu Cirkwi 10, 20, 50, aňebo wičeg grosow, abi si na kolko ti schádzá, zakád žiges doplatil, a po splatenich Dlhoch do tamtég Nowěg Kragini, slobodněgši odesel! —

Skúsme už wčul pri konci M. M.! sami seba: zdálij máme Stránku w Milosii Zeta tohoto? — Zeberme w krátčim Witahu celú dnešnú Keč, kterim může biť, a kterim nemůže biť udeluwani Odpustek? —

Ne zmotanim w Misli, ańeb Bláznom. Ańi mladim Dítám. Ne Židom, Turkom, Pohanom. — Ne Kacírom, ańeb ostatnim od Cirkwi odtržencom. Ańkolwel ja sič skrz Odupustkowé Modlitbi, a dobre Skutki pri mlúwaí sa mǒžeme. — Nám geđinim w Stáve Kristowém, w poslušnosti prawich Pastírow zetrwáwagicim posílneńi takéto podáwané bítvá — Zatratenim nísi űeosožj. Swati w Nebi ho űepotrebugu. Dufám w oćisí skrz pri mluwu Odupustkow, keđ k tomu naridené sú, spomǒžené bii mǒže. —

Zdálij sme ku Odupustku tomuto slusáe pripraveni? ańeb kteri ho s nás skutečńe učasni budu? — Ei Bože, kteri ag űúter wiđis a wstámás Srdeca Čloweka, Ei geđińi wiž, kterim ze Sástupu tehoto Milosí twógu udelis! — Gá nist wicég tu powedať űemǒžem, gako: len ze ti odpustek tento obfáhnu, kteri ze Zalmistom a) Chléb swóg s popolom zmisagá, a posiel ze Slzami pokropá. — Ei kteri wíut prawé Pokáńi wikonali, hrichu sa odrekli, hrich i spriležitosťami optakali, zańechali. Ei kteri Wel. Sw. Dle. hodńie prigali — kteri predpísané Skutki dokonále wiplsílil, a aspoť w tom času, keđ ostatńé wibamuwali do Stawu Milosí sa položili. — Ei, kteri (bárs už presněfel Báh hrich gegich) wedla možnosti Sprawedelnosti bosťég dostičińil, Život znowymi Čnostami napravil, a ze Zalmistom k Bohu woláť űepressáwagá b) Z Hlboťosí Srdeca a Bolesťi mogich woláť som křebe Pańe. Pańe wíslis Hlas Pokáńa méhu — nakloń usi Milosťdenstwa twého ku woláńu proshj mǒg. Nebo u Teba gest moga milosí, a hogné u teba wíkupeńi!

Ab usflugme sa D. K.! abi sme s počtu takichťo boťi, keđ len takimto, a űe tím kteri wedla Zela Čos

a) Zsalm. 6. 101. — b) Zsalm. 139.

Dá učieni gest dšesne Zaslubeni „Nise neki ku Zbrateniu tim, kteri su w R. J. kteri ne wedla Zela chodá“ — Si ale Boze, kteri opatrujes Skutki Milosrdenstwa twého, tak pripravug Srdca nase ku Odpuskom twogim, gako sme dšes wideli, a počuli — Amen.

K á z e ň 7-m d.

Polog móg zaňchávám wám. Nech sa ňermúti Srdco waše, aňi nech sa ňestrachuge, ňebo prihádza Kniža tohoto Sweta, a na mňe nemá ňičeho. Ján. 14.

Na dšesne wročité Slawnosti Swato: dšne predkladá nám Cirlew Sw. krátké Slowa s tego Sw. Ewangeli- um, které nás i teši i zarmucuge — Teši: Polog móg dávám wám. Polog móg zaňchávám wám. Ne gako Swet dáwá, gá dávám wám. — Zarmucuge, keď wrenasledowáni, s kterim má priišt kniža tohoto Sweta oznamuge: nech sa ňermúti Srdco nase, aňi nech sa ňestrachuge, ňebo prihádza Kniža tohoto Sweta, a na mňe nemá ňičeho.

Zotizto w celich trech Kapitolách u Sw. Gána počna od 14-eg ne dáwno pred Umučenim swogim už pozdaleki nadráža, už zretedelne wigamuge Učedelnikom swim Gezij Kristus gal mnohé Prenasledowáni od Sweta ge- diše pre Měno geho trpet budu. — Gá som, prawi Winni Koreň a Diec móg gest Winár. Winár čisti, se- řá, obrezuge Raťolesii ahi ešte wicég Dwočá prinášali.

— Pokračuje zreteľnejšie bez Podoobenstvá, „Kebi“ si boli že Sveta Svet bi čo geho gest miloval. Pána: tugi na mogu“ Keč: Neňi Služebníi wasi nad Pána swého. Poňemác sa, mne protiwił, i wam sa budu. prid-
 iwił. Gestli wás Swet nenáwiłi, wedie, že mňa pro-
 w Nenáwiłi mal. A toto som wám mluwił, abi ste sa
 nehoršili; abi kdij prigde hodina rozpamátali ste sa, že
 gá: powedal som wám. — Potom z gowáné k nim woláz,
 a zreteľne predpowedá: Amen Amen prawim wám, že
 kwiłi. a plakať budete. wi, ale Swet sa bude radowať.
 Wen, že Skót wizenú wás, ano prihádžá hodina, že
 každi kdo wás zabije, domniwai sa bude žebi štim Bo-
 hu sluzil. A toto wsecko učiňá wám pre móge Měno;
 preto, že nepoznali otea aňi mňa. — Pritom ale wse-
 ckém též ich iesi, k Radegi podzbudžuge, istú za to Ra-
 dosti slubugice, Nech sa nezarumucuge Srdeco wase, a ki
 nech sa preto nekrachuge. Gá budem profít Otea, a iné-
 ho Wěstěla dá wám Ducha Prawdi, kteréhožto Swet
 nemóže prigati. Barmutek wás obráti sa na Radost.
 Radosti wasa bude plná, a Radost wasu žaden neodeg-
 me od wás. Werite Boha, i w mňa werite. Na Swet
 te kee Kářišl mat budete; ale duságie: nebo gá som pre-
 mohel Swet“ wsecko su Slowá z Ewangelium S. Ján-
 a. D smutná: Slowa! o Radostné Slowa! ne len A-
 postolom, ale ag celég Cirkwe, ag wseckim celého Welú
 Kresťanom, kteri w Kristu Gežiji pobožne živi bi chce-
 gu, a preto Nenáwiłi Kňizat Sweta: Bohoto wihnú: ne-
 móžu.

M. mogi! Keč teda Púwodca náš Ježíš Kristus
 toľto nám zanechal predpowedáni; též ué bez priči-
 Kámesníka swého, widiedelnu hlavu Cirkwi swogég na
 Ladisku Petróku posadil; ne pre darmo Cirkew swoga
 Eodi na Móri pripodobnił. — Neňi Swetlá, w kterém-
 bi budto Stolica Petrowa nebola hibaná, budto celá Cir-

ľew gaľo we Wlnách wforſkich ňebola hruzaná, alebo len ſácaná.

Sotwi ſa narodila, eſťe ſa len koreňka Cirkew táto, uť powſtali proti ňég celé Bráni pekelné, hčem powedať, Židi i celé Národi Pohanské, gegich Cifari, i wſeckí Mocnoſti, abi gu ze wſeckú Sitú a Wládú, z Mečom i z Dhňom ſ Koreňá wiwráili. — Keď tito za uplnich tri ſto Rokow z unuwali, keď ten, Ľteri prika- zuge Wetrom i Mori Búrku túto rozehnal, kďiz pod Konſtantinom Cifarom (Roku 312) Slnko gég zaſwiti- lo, zaſ ňezadlho (Roku 319) zaſ gaľo paľliwé ſtoľi z wlaſtnég Zeme proti ňég wiwirali, zaſ gaľo ſkodliwá Zwer z Gaſliňe wibehuwali Arius, Macedonius, Pelá- gius, Neſtórius, Euticheſ, a oſtatni temer w ľazďem Stoleťu Kaciri, i Odrzjenci, abi ſpáľili Pole, abi roz- trhali Stádo Kriſtowo. Neňi Článku Ľteribi oňi ňeboli obracali, Ľteribi ňemofela hágiť Cirkew prawďiwá. — Keď tichto ſcaſſiwe wipuwila, alebo ku Mľčáňu privěd- la, keď wſecko bolo w Pokogi, zaſ priſel w ſtriťe Dá- bel abi naſál Kukola, začal duſti pekňé Žito, ľožii Mra- wi dobrich ináč Kreſtanow; začalo praſiweť, a omdliwať gaľ Stádo taľ Paſtiri. Čo zaſ mnohě Práce, taſſi Zá- mütel koſtuwalo Cirkew túto. — Takěto hle wźdicki na ſu dopuſcaľ Boh Náiſſki, abi ukázał celému Swetu Pewnoſť Domu ſwěho.

Čo z Historii predeſlich Čaſow, o Zármütkoch, a Prenasľedowáňu Cirkwi ľrátce ſme pripomenuli, nad ſm prawďiwe i w naſém dewatnaſťem Stoleťu ſtaťowaiť ſi moťete dobrich mrawow werni Kreſtáňi zwoľagice z Izai- aſom Prorokom (Kap. 24. w. 5.) Kwiľii, a wad- nuť buďe Zem, ňebo naľazená geſť od Dbíwa- ſelow ſwogich, preto že preſtúpili Zákon: zmea- ſili prawo, zruſili Smláwu wečnú!

Už sami z domácich Wrawow badáte, už z wereg-
nich Powesti slišite, gako pomáli medzi Lúdmi lažá sa
Wrawi; gako zebiragú sa po celég Europe temer w kaž-
dém Kragi Wrákawi, abi žaláli Njesto swáté Seruzá-
lem. — Wrákawi gal Cirkwe božjé škodliwé, tak wieceg
Trúnom Králowškim a Mocnostám wissim nebezpečné. —
Celé už z šikli sa Towaristwá na kazenich, bezbožnich,
bohapránich Lúdi, kteri Filozofi (Mudrci) nazwani bi
chcegu, skazdého Stawu, z gakeho kolwel Náboženstwa
zabrani. — Dni magú swogich Wistancow ag po eudzych
Zemách; oni w skrite segu Roztržitostú zwádzagú Lud proti
nagwissim Wrchnostám gal cirkelnim tak swetskim, slapa-
gicé Zákon wečni apostolski i boži „Každá Dusa nieh
ge wissim Wrchnostám poddaná. Neňi Wrchno-
sti, gako od Boha, a které sú, od Boha zride-
né sú. — Preto kdo sa Wrchnosti protiwi, bo-
žimu Narikéniu sa protiwi (1 Tim. 13 kap.)

Sakito Dheň (abich wieceg Kragow nespominal) na-
trúfili pod Nohi newinného Starečka wéulagšého Rim-
ského Otca nášého Rehora XVI. — Gak náhle 2. Unno-
ra 1831 na Stolicú Sw. Petra bol mowiseni, o dwa
dni po celém Držáku Pápežském w každém znamenitég-
šem Mestie strbel sa prudki proti nemu Plameň, kteri ne-
winnich Poddanich gého zachitil, a proti Pánu i Otci
swému zwedel, a ozbrožil, nežadtko strz Wogško Apos-
tolského, wždy Králowstwu božjemu i Služebníkóm gého
náchilného Krála nášého Františka z božú Pomocú scastli-
we ušisenich.

Sito Nepráteli nasi hladagú Rimského Pápeža, i
celé Knazstwo ze Statkow obkupit; Cirkew Rikéniu swet-
skému podmanit; skazdég Kadi kraginskég wen witworit,
niebo dobre wida a weda, že mnoho čisti tu Duchowen-
stwo, že zamadžá nebezpečným Cilom gégich.

... Ktá podivodni Proroci kteri (Ezech. 13 w. 18) jestwa-
gu Poduska pod kazdi Epke pod hlavu wselikého Weku k
pochitěni Dusi, hecgu Kňazow oženit: abi kěd sū kolko
možně od Sweta witrzeni, ze Swetom boli wác spleteni;
abi Dúwernosti Eudu krašili: abi kěd sū duchowni, zostali
celkam obecni.

... Ini z nawich Učitelow tichto, wedla Učěná S. Paw-
la (Řim. 13. kap. 3. w.) počiwě we wsečkém Manželstwu,
Božu nepostwřěněni, Swátosti, ašeb Obraz welikého Sa-
gemstwa w Kristu, a Cirkwe sw. hecgu wospinít, kěd ža-
dagu abi položeně blisseho Prátelstwa w Bránu Manžel-
stwi Prelážki; boli zwaleně, a wečiti zwazel Stawu man-
želského abt bol strhani. Nepamatugicě je Zakladatel wse-
ho, kěd Čloweka stworil, len gednu Semu naridil Man-
želku; nepoznáwagicě, je to upřimneg Dúwernosti, porá-
němu Wichowanú Diteč, galžto wlastnim Snakom, a
Powinnostám Manželskim, rowno sa prostwi; nepozoru-
gicě, je to niewipowědění Krimdu ženskému Pohlawú čini.

... Ini s nich kteri hecš Wiru nastedywat, dowoluguz
gako bi šebol geden Wšh, gedna Wira, geden
Křst. Ezech. 4. w. 5. Gako bi sa tu šebol žrečedlěne wi-
gawil Kristus Luk. 11. w. 23. „Kteri šebni semnú
proti mne gest: a kdo šezhromaždage semnú
roztrusuge.“ — Dost ge (pravá) kěd si pokršteni, a
kteri kolwel Křštan. — Šá gim tu odpowědam ze S.
Aug. Čož wsoži Katoletti, je sa žomž Winičam,
kěd šezige s Koreňu: kěd gest adřezaná (S. Au-
gust. in Psalm. contra Donat.)

... Odradto gako s pekelného Romná (Řim. Jan. 9.)
wihádžá Dim Newernostú, Nepostuřnostú, i wselikěš Ne-
prámofiti, kteri čadi Křni i Oltári: šust Mladež i kaze-
dě bawě Dwoci; šlegto Študnice, propašti witažugú ašni
šescastiwú tu pre Cirkew i pre Kragině Šwedomá Sla-

bodu to chceš čiti, to chceš writi, to chceš čiti, to chceš
uči, to chceš pisat. — O nebezpečná Sloboda!

Kižde po celém Swete ňebolo ňiždi, ňebolo ňiž ňe-
ňi dovoleno Otrowu slobodně rozpisat, a ňebo weregňe
predawat. Ináč čičili prwni Krestňi (Skus. 19. 19.)
f kterich mnozi přichadzali ku Apostolom wignawagicě sa
ze Skuskow swogich: i žwěsti žlě Kňiži a spātili-gich pre-
dewsemě, wirataně za paděšat tišic Petrosňiškow.

Ponimo tichňo wšadě roztrňsenich Žitosofow, u kte-
rich ňiž ňiž ňiž swatě, ňiž bezpečně (kdo bi stacil wipra-
wat blážňiwě ňčeni gegich) powstali ňe dňnho w Semi
Francuskěg (ňewim powedat čiči Kaciri, čiči odtrženci) ob
Zakladatekow swogich Schatelliani, a Simonistě
nazwani. — Tamti (Schatelliani) ob Sw. Stolice Rim-
skěg sa odtržegu, Kňažow žena, pōsti tupā. Pomimo
Krstu wšatně Swatosti len mlādēzi, a komu sa žubi pri-
gimā, poručagu. — Žito (Simonistě) wšedlich ludi ged-
nalich medzi sebu rownich biž žadagu. Wlastnost Stat-
kow žapiragu, gedněho každeho Gimāit obecně biž uča.

M. D. K.! Stālě Příklad nāš J. K. čičim wāšňe
Pakāni, a Žestiwosti nāňho přichadzali w Zahradě, tim
wrňčňegšeg modlil sa f Bohu, ag Apostolam poručal
„Bedliti, a modliti sa, a žiči ňe ňewestli do
Pokuseňā“ (Mat. 26.) — Žd' ag nāmešňiž gehňo
wčulāgšiči Rehor XVI. K. P. kterěmu obžičiňe žwerenā
gest Peč o celě Stado, žeri mā possňiňowāt Bratrow,
dobře wēdice, že močňegšā gest tu modliti ňižli Strě-
ka, čičim wicēg lačā sa časow wčulāgšiči, a obāwā, tim
wrňčňegšeg w Žižtē dāw. 2. Prošince: Koku predě-
lchňo po celém Swete wistanēm, i sam Kňiž ňiž f Re-
ku pozdewihuge, žiči nāš ku obecnim Modlitičam f Pōstom
i ž Aluznu spogeričim powotāwa; abň na blāš tawo sta-

pili spátki, a padli na Zem, kteri hladagü porazü Kri-
sta, pomázaj Cirkew, a nás do Sidel swogich polapü.

Sebi ale Woláni toto milegség pred Trün Milost-
denstwa wistúpilo, otwára k tomu na tri Lidüe Milostie-
wé Leto; to gest: kteri za ten Čas na dwoch ustanowes-
nich swatich Městách dwa krát za scašlívě Sprawowáñi
Cirkwi aspoñ Pei Otčenášow a Zdrawas Maria pobož-
ñe sa pomodlá; Pri tom Sw. Spowed wibamá; Wel.
Sw. Dlt. hodüe prigimat; gednu Stredü, Pátel a So-
botu postü sa budü; a ponimo toho esce Umuznú wed-
la Možnosti udelá: wseckim tim plnomocni udeluge Od-
pustek, to gest: pritiká, otwára gim Poklad w Cirkwe
zlozeni ñeskončenich Zástuh P. N. J. Krista, Bl. Marie
P. i wseckich Swatich gať už w Nebi Kralugicich, tak
i na Zemi putugicich, abi im ku Dostičiñeñü za Hrichi
tolko dopomohel, kolko sebe nagwicég strz prawě Poláñi,
a Skutkow tichö horlívě Wibawení pred Bohom zaslü-
žü möžu.

Timto tež gať kolwel iasťe Hrichi, indi Biskupo-
wi, bárs ag Rimskému Pápežowi zadržané, rozhresü;
pomimo Slubu reholnického, a wečitég Čistoti, tak tež
pomimo Slubow pokutownich, añeb z Užitkom iného spo-
genich (gestli lepség winamestowaně biť ñemöžu) gať kol-
wel Slubi, bárs ag s Prisahü potvrdeně na ině premenü;
podobñe tim, kteri bi z ñekterég Pricini Jubilaewm to-
to celkom wiplñü ñemohli, na kolko potrebnö, zmenšü
každěmu prawe narideněmu Spowedelñikowi Plnomocen-
stwi udeluge.

Mi Jubilarum toto budučü Nedelu w Měñe nag-
swategség, ñeröždílñég Trojice s prwü Processü započñeme,
a w Nedelu stwrtü dokonáme. Ostatñe w nom predpi-
saně dobrej Skutki zgnamim osobitñe.

Po ohlaseném Jubilaeum tomto mōže niekomu vonuť nuť Neprátel Spaseňa Dusi ľudskég: len toť nedavno dvooge sme wibawili Milosliwé Zeta *) azaf nowé nám sa oznamuge. Len toť Welikanočnu Spowed sme odpráwili; azaf spowedať sa máme? Sotwi Kántri minuli: už zas we Stredu w Pátek, a Sobotu positiť sa mosime, Dosi gest domácich ňezbednich Chudobnich: esce ag tuto Almuznu skladať máme?

NA! Keď Čas máme odkládagme sebe Pokladi w niebestém Kralowstwi. Kteri werne zbirá, ten aňi malé aňi časté osobi ňeopowrhá. Blahoslamenti kteri lač ňegu a žižňegu Sprawedlnost (Math. 5. — Za koto Odpusti gestli komu ňeosozá, skodit iste ňemōžu. — Aňi ňenachádzám čobi dobrému Krestanowi pri tomto Zeta iť wadiť mohlo.

Modlitba? Zdáliž ňeňi potreбно (mluwi knám Kristus Luk. 18) wzdikiť sa modlit a ňeustáwai? Mnoho za iste mōže (sweci S. Sakub Ap. Kap. 5. w 16.) Modlitba Sprawedliwého usta wicna.

Častá Spowed? Gestli Sprawedliwi sedemkrát prez Deň padnuť mōže, kdo s nás powedať smi že ňepotrebuge Pokani? čim swategši boli Mužowé, tim častegseg sa spowedali: a čim častegseg sa spowedali, tim swategši zostáwali. — Kdiž wi zdaliž sa ňenachádzagú množi po celém Sweie asnad ag medzi nami ňekteri, kteri rowno Milost, a Spowed Milosliwého Zeta potrebugú, po ňom zdichagú, abi pre Rozhreseni zadržanich iastich Hrichow swogich za Biskupom, za Pápejom putuwať, pisat ňemoseli.

*) An. 1826 Saeculare — An. 1829 novi Pápis Pii VIII. celebratum Jubilaeum.

Snád Prigimáhl Wel. Sw. Oltarněg? —
 Kdu opravdive tačni k Chlebu taššo pristupuge. Kterž
 mu Chlěb tento nejsmakuge, ten taššu Nemoc Duše prez
 radžuge. Přeto gest medži wami (mluwi Pawel
 Ap. 1. Kor. 11. kap.) mnoho nemocnich; a mdlích
 a ufnuli mnozi.

Zeda Póst, a Almuzná? Wzdicki kúnto uš
 káli sa w Ukšostách Dufagici Becha. Dobrá gest Modlit-
 ba (mluwi Andel Razael u Job. w 12 kap.) s Póstom
 i. z Almuznú. — A prosim: gaki ge toto Póst? kólka
 ge táto Almuzná? — ona není wirátaná, ani nášlná.
 — Ona móže bit gakoľowel malická, a predca wedla
 Slow teho istěho Andela Razaela wikupuge od Smrii,
 ocistuge Hriči, a pomáhá ku wecněmu Žiwotu.

Mili Žarštei moři! — Takto k Milostiwěmu Le-
 tu pripraweni, čo sebe w nom za ti tri Liděe rozwažo-
 wat, obžlášně připominat móme? — Předně klanag-
 me sa prediwněg Opáternosti božkěg, že Cirkew nasu,
 prawú Wiru w zaslíbeněm Mesiasu z Raga od Detin-
 stwa w Lóne Dtcow opatril, pomákl wiceg a wiceg roz-
 ličnimi sposóbi wigardil do plnosši weku wíwedel, a po-
 čna od počátku až po wěculagško medži mnohim Nebez-
 pečenstwim nepostkroňeni zachowal. — Čudugme sa nad
 gěg Krásu a Stáwu, nad gěg Pewnostú a Nepremos-
 ženostú, kdiž gu nám po toľkích temnostách w Plnosši
 Swetla ukázal. Sak pekni gest tu wšade Porádek. Tu
 Kuka Kuku zwážuge, Dwce, Wětki wselikich narodow
 a rozličnich Gazikow držá sa swich mensich Pastrow;
 žito čitagu sa swogich Biskupow; Biskupi zas spogugu
 sa wgedněg hlawe, w Sw. Petrowi, a tak w gednoie
 Wirt wzdicki zosťawogu. Ona na pewněg Skale posta-
 wená za tolko mnoho Stworčiw, čim wiceg bóla búres

ná tím sa utajovala slavnosť, s čoho samého poznať môžeme, bárs bi iné nemala Zaslúbení že trvať bude až do Skonania — Dakujeme Bohu že nás bez wseckég zásluhy nášeg sem powolal, kde geďiše pre Bezpečnosť Sednoti, a Prawdi na Passirow našich sa uspolahnúť, w Paľogi Swedomá odpočívať môžeme. — Prosíme Boha aby gu celú i nás, gako proti wěulagšim Nástrogom, tak i na budúce wchránil; nebo ačkolwel nemôže biť nikdy celkom zhubená: ale môže biť suzuwaná, môže biť uderená, môže biť hružaná, môže biť ag od nás na druhí Národ prenesená.

Potom. Poňizugte sa pod mocnú Kuku božú — Poddani budú Nagmilejši mogli, opakujem Slová Sw. Petra w Listě 1. w 12 Kap.: „Poddani pravim budú každému ľudskému Stworenú pre Boha, budú Králowi gaksto nagwisema; budú Wladárom gaksto od neho poslanim. Nebo tá gest Wola božá, aby ste k mlčaniu privedli Nerozumnosti neopatrnich Ľudi, kteri w Časoch tichto proti Wchnostám powstáwagu.

Zatvoríte do Modlitbi werného Sina, mocného Zástupca Cirkwi, opravdivého Dtea Kragini nábožného Krála nášeho Franiiska, i Sina geho tež mladšeho Krála Ferdinanda V. — Pamatagte na Stawi a Radi Kraginské wěul w Posědení zebvané *) aby dopomáhal gim Boh s pristogicú Stolicám swogim Múdrostú, aby sáú i národnú Wiru zastawali, i také Zákoni Kraginské widali, w kterich bi sme bezpečni, a spokogni Žiwot wědli.

Medžitim ti Duse Sw. dnes zagračie zessani, kteri wipaluges Gajiki i Srdcá, wipál bezbožné Gajiki,

*) Hoc recte tempore asservata fuere Comitia Regni Posonii.

napraw nakazene Srdeca, zraz Vidu Neprátelow našich,
 proti kterim w Lece tomto z modlitbu bogowat mišime,
 abi kdiž Modlitbi naše zatvorime, spivali sme ze Sal-
 mistom (Salm. 2.) „Prečo sa búrili Národí, a
 Ludé zamislali darebné Weci proti Pánu, i
 proti Pomazanému geho. Egble kteri prebi-
 wá ná Stebí wismal sa gim, a Pán pošmech
 učínil gim. Amen.

Österreichische Nationalbibliothek

+Z155159104

